

Arrest

nr. 265 644 van 16 december 2021
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X
3. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. RICHIR
Place de la Station 9
5000 NAMUR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X en X, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 21 juni 2021 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 mei 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 september 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 oktober 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat J. RICHIR en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt in hoofde van de eerste verzoekende partij (hierna: verzoeker) als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te bezitten en op X 1986 in X geboren te zijn. De laatste vijf jaar voor uw vertrek uit El Salvador, woonde u in de Urbanizacion Nuevo Lourdes, in Colon (La Libertad). U deelde een huis met uw vrouw (...) en dochters, uw schoonmoeder (...) woonde in het huis

ernaast. U werkte tot midden augustus 2019 bij Soft Investments, om een bijverdienste te hebben werkte u daarnaast ook sinds februari 2019 als Uberchauffeur.

In juli 2019 leerde u tijdens uw werk als Uberchauffeur een persoon kennen. Zijn echte naam kent u niet, zijn alias is Pizza. Hij werd een regelmatige klant en betaalde alle ritten in het zwart. Op 1 augustus 2019 vroeg hij om ritten uit te voeren op krediet, hij zou later betalen. U handelde, in die week van de feesten, veel ritten op die manier voor hem af. U vroeg hem uiteindelijk te betalen voor die ritten. Hij stemde in en betaalde u er op 8 augustus 2019 tweehonderd dollar voor. Die dag ontte hij zich echter als lid van bende 18 sureños en toonde hij een tattoo van het cijfer 18 op zijn onderlip. Hij wilde vanaf dat moment gratis vervoer, u moest altijd beschikbaar zijn voor hem. Als u niet meewerkte of naar de politie ging zou hij u of iemand van uw gezin vermoorden.

Op 14 augustus besloot u niet op te nemen toen Pizza u belde, maar diezelfde dag stond hij u op te wachten op de parking van uw werk. Hij maakte zich boos en waarschuwde u, de volgende keer dat u niet meewerkte zou u de gevolgen moeten dragen. Een dag later diende u ontslag in bij Soft Investments. U bleef sindsdien gratis ritten doen voor Pizza. U probeerde enkele keren te weigeren, maar gezien hij u dan telkens opnieuw bedreigde voerde u de ritten toch uit.

Op 26 oktober 2019 was u uw vertrek uit het land aan het voorbereiden. U was al uw spullen uit uw huis aan het halen. Pizza belde u die dag verschillende keren, maar u nam niet op. Uw auto stond al bij uw schoonbroer. Toen u 's avonds uw huis verliet om eten te halen, kwam u het bendelid genaamd Pizza tegen. Hij was kwaad en vroeg waarom u niet opgenomen had. Hij nam uw gsm af en zei dat u die niet meer nodig had. Hij waarschuwde u om vanaf dat moment goed uit te kijken, want hij zou u doden. Hij toonde zijn pistool en ging weg.

Een dag later, op 27 oktober 2019, vertrok u naar België. U kwam hier op 28 oktober 2019 aan en diende op 4 november 2019 een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek legt u verschillende documenten neer. Uw paspoort, uw identiteitskaart, een attest van uw werkgever, de aangifte die u indiende, krantenartikelen, een kaartje van Colon, een waterfactuur en documentatie van uw werk als Uberchauffeur.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u El Salvador diende te verlaten en/of er niet naar terug zou kunnen keren uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of dat u er een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. U verklaart te vrezen dat u of iemand van uw gezin vermoord zal worden door leden van bende 18. U had problemen met het bendelid genaamd Pizza, maar vreest niet enkel hem, maar heel die bende. U vreest tevens dat zij u willen rekruteren (CGVS, 26 april 2021, vanaf hier CGVS III, p. 9, punt 58-61).

Vooreerst dient opgemerkt dat, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de facto autoriteit, dan nog pogen deze bendes eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en territoriale positie te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd (cf. **COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf). Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de reden van de vervolging veelal **niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er**

geen band met de Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig. Dit is bijvoorbeeld het geval in situaties van afpersing en vervolging omwille van financiële redenen.

Ook een band met de Conventie op basis van het behoren tot een sociale groep is in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend. Om tot een sociale groep te behoren dient men immers te beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en wanneer de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. **Aldus is het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing, onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.**

Bovendien zijn uw verklaringen over uw problemen met het bendelid genaamd Pizza en bende 18 niet aannemelijk. Omdat u niet meer deed wat zij wilden, gratis ritten voorzien voor Pizza, willen zij u of iemand van uw gezin vermoorden. U denkt ook dat het mogelijk is dat zij u wilden rekruteren (CGVS III, p. 9, punt 58-61). Jullie slagen er niet in dat verhaal aannemelijk te maken.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u niet consistent bent over de periode waarbinnen u Uberchauffeur was. Op DVZ verklaart u tussen juni 2019 en augustus 2019 als Uberchauffeur te hebben gewerkt (Verklaring DVZ, p. 7, vraag 12). U bevestigt, eveneens op DVZ: "Ik ben uber chauffeur. Ik was nog maar een week aan het werk. Het was ergens begin juli 2019 (DVZ, vragenlijst CGVS, vraag 5)." Tijdens CGVS I verklaart u, op twee verschillende momenten in het persoonlijk onderhoud, telkens dat u in februari 2018 – meer dan een jaar eerder – begon als Uberchauffeur (CGVS I, p. 11, punt 112 en p. 16, punt 137). Tijdens CGVS III werd u gevraagd hoe lang u, op het moment dat u Pizza leerde kennen, al Uberchauffeur was. U antwoordt: "Sinds februari. [...] Dus februari, tot en met juli, vijf maanden (CGVS III, p. 3, punt 10)." Gezien uw eerste rit voor Pizza plaatsvond in juli 2019 (CGVS II, p. 4, punt 24), en al uw interacties en problemen met hem zich in 2019 afspeelden, moet hier afgeleid worden dat u februari 2019 bedoelt, in tegenstelling tot 2018 zoals u tot twee keer toe vermeldde op andere momenten. U legt aldus, op drie verschillende momenten, drie verschillende verklaringen af over wanneer u met uw werk als Uberchauffeur begon. Juni 2019, februari 2018 en februari 2019. Echter, u legt ook hierdoor ook verschillende verklaringen af over, hoelang nadat u begon te werken als chauffeur, u door Pizza benaderd werd – een week tegenover vijf maanden. Dit is maar weinig doorleefd en doet heel wat vragen rijzen.

Uit informatie blijkt dat taxichauffeurs en transportarbeiders vaak het slachtoffer worden van afpersing en daardoor gevaar kunnen lopen. InSight Crime schrijft in hun rapport 'A Criminal Culture: Extortion in Central America' het volgende: "Nevertheless, there is little doubt that extortion impacts murder rates among specific segments of the population, notably bus and taxi drivers. [...] Throughout the Northern Triangle countries, transport workers are some of the most endangered citizens (p. 35)." (Desalniettemin lijkt het weinig twijfel dat afpersing de moordcijfers onder specifieke segmenten van de bevolking, met name bus- en taxichauffeurs, beïnvloedt. [...] In de landen van de Noordelijke Driehoek behoren transportarbeiders tot de meest bedreigde burgers) In zijn academisch artikel 'Street corner decisions: an empirical investigation of extortionist choices in El Salvador (2021)' schrijft Carlos Ponce: "Extortion rackets are run by gang cliques in their own territory, which usually includes one or multiple adjacent neighbourhoods, where they collect fees from local businesses and buses, taxi cabs, and delivery trucks that enter their turf (p. 148)." (Afpersingspraktijken worden gerund door bendecliques op hun eigen grondgebied, dat meestal een of meerdere aangrenzende buurten omvat, waar ze vergoedingen innen van lokale bedrijven en bussen, taxi's en bestelwagens die hun terrein betreden) U erkent op een bepaald moment zelf het gevaar dat aan de job verbonden is. Gevraagd of Uberchauffeur zijn gevaarlijk is in El Salvador, zegt u namelijk: "Het is even erg als taxi chauffeur zijn, misschien nog slechter. Er is niet echt een waarborg op veiligheid (CGVS I, p. 16, punt 143)." Tegen het licht van die verklaring en de algemene informatie komen verschillende elementen uit uw verhaal weinig overtuigend over.

Zo hebt u tijdens uw ritten heel wat persoonlijke informatie met Pizza gedeeld. Hij wist dat u twee dochters had en kende de naam van een van hen, hij wist zelfs waar zij naar school gingen. Hij wist dat

u een vrouw had en waar zij werkte. Hij wist dat jullie allemaal in Nuevo Lourdes woonden en waar u werkte. U hebt hem die zaken allemaal zelf verteld voor u wist dat hij een bendelid was (CGVS III, p. 8, punt 46-50). Het doet vragen rijzen dat u als chauffeur dergelijke informatie deelde met een onbekende man. Zeker gezien de, hierboven geschetste, Salvadoraanse context. Doorheen uw persoonlijke onderhouden, wordt u verschillende keren gevraagd waarom u zo'n persoonlijke informatie zou delen met een klant en of u daar niet voorzichtiger mee moest zijn. U slaagt er niet in een eenduidige uitleg te geven en geeft heel veel verschillende verklaringen. U herhaalt meermaals dat Pizza slechts sporadisch vragen stelde en dat het niet om rechtstreekse vragen ging. U hebt hem niet alles in een keer verteld. U had nooit gedacht dat hij een bendelid was en die zaken tegen u zou gebruiken. U sprak met hem gewoon zoals u normaal sprak met uw passagiers tijdens uw 4000 ritten als chauffeur. Uber was een nieuw fenomeen, u had geen weet van Uberchauffeurs die afgeperst werden of gedwongen werden ritten te doen. Door het type klanten leek het u geen risicovol werk. Het was uw eerste job als chauffeur en u dacht dat sociaal zijn en praten met de passagier erbij hoorde. U had geen ervaring als chauffeur en wist niet dat dit met u kon gebeuren. U was nooit eerder afgeperst of bedreigd en hebt geen andere problemen gehad met klanten waarvoor u in het zwart reed. Pizza maakte de informatie beetje bij beetje bij u los (CGVS I, p. 16, punt 142-145; CGVS II, p. 3-4, p. 11-12, punt 16-17, 101 en CGVS III p. 3-4, p. 8 punt 12, 16, 45, 49). U slaagt er met die resem aan verklaringen niet in uit te leggen waarom u die persoonlijke informatie met Pizza gedeeld hebt, zeker gezien u zelf aangeeft hoe gevaarlijk het werk als Uberchauffeur is. Uw herhaaldelijke verklaringen als zou Pizza nooit rechtstreekse vragen gesteld hebben, stroken niet met andere van uw verklaringen. Zo stelde hij vragen als waar uw vrouw werkte en of uw dochters naar school gingen in Santa Tecla, waarop u dan zelf antwoordde waar zij naar school gingen. Vragen als waar uw vrouw werkt zijn net wel heel direct (CGVS II, p. 4, punt 17, CGVS III, p. 4, punt 16 en p. 8, punt 45 en 50). U zegt ook enerzijds dat u geen ervaring had, anderzijds dat u altijd zo sprak met uw klanten tijdens uw 4000 ritten. Dat sociaal zijn gewoon bij de job hoorde, is geen verklaring voor het feit dat u persoonlijke informatie deelde met een vreemde. Dat u geen weet had van andere Uberchauffeurs die problemen gehad hebben en zelf nog niets meegemaakt had, is dat evenmin. U vertelde hem niet alles in een keer en had niet verwacht dat hij een bendelid was en die zaken tegen u kon gebruiken, ook dat kan allemaal niet overtuigen. Los van hoe vaak Pizza u vragen stelde en op welke manier hij dat deed, komt het weinig overtuigend over dat u hem zaken zou vertellen als waar uw vrouw werkt en waar uw dochters schoollopen. Samengevat dient opgemerkt te worden dat u er niet in slaagt uit te leggen waarom u zoveel persoonlijke informatie gedeeld hebt met deze man, zeker in het licht van uw verklaring over hoe gevaarlijk deze job wel is in El Salvador. Uw antwoorden op de verschillende vragen hierover komen weinig doorleefd en onsamenhangend over.

Bovenstaande vaststellingen over uw verregaande openheid tegenover Pizza zijn nog minder overtuigend door het feit dat het delen van persoonlijke informatie tussen jullie helemaal niet wederzijds was. Zo blijkt dat u niet eens zijn naam kent en eigenlijk niets weet over zijn persoon. U weet enkel dat hij ook in Nuevo Lourdes woonde, maar niet precies waar (CGVS II, p. 11, p. 94-95 en CGVS III, p. 9, punt 54-55). U moest hem altijd afzetten en ophalen aan Park Feniks (CGVS II, p. 3, punt 12-14 en CGVS III, p. 10, punt 65). In totaal hebt u ongeveer 50 ritten voor hem gedaan. De eerste 15 à 20 ritten betaalde hij gewoon en verliep alles normaal. Dan begon de week van 1 augustus, de week van de feesten, waarin u nog heel veel ritten voor hem hebt uitgevoerd. Op 8 augustus ontdekt u dan dat hij een bendelid is (CGVS III, p. 4-5, punt 17-19 en 24). Dus voor u ontdekte dat Pizza een bendelid was, had u al een twintigtal ritten voor hem gedaan. Tijdens die ritten deelt u persoonlijke informatie over uzelf en uw gezinsleden met die man, maar hij vertelt u niet eens zijn echte naam en laat zich nooit ophalen of afzetten aan zijn eigen huis, maar altijd aan dat park. In elk geval, u bent niets over zijn persoon te weten gekomen, maar deelt wel zelf gevoelige informatie. Dit is wel zeer opmerkelijk. Erop gewezen dat er geen sprake is van evenwicht in jullie relatie, verklaart u: "Hij was mijn klant. Hij was geen vriend, geen collega. Ik kon hem niet meer vragen dan hij mij vroeg. Mijn rol was leverancier, hij was een klant. Hij stelde mij vragen en ik beantwoordde die normaal. Hij vroeg ook niet echt heel specifieke informatie, zoals wat de kinderen aten op school, of wanneer de schooluren waren. Hij vroeg gewoon of de kinderen naar school gingen. En of ze in de kolonie gingen. Maar daar is maar een school. Dus toen ik ja zei, wist hij waar ze naar school gingen. Zo verzamelde hij informatie over mij zonder dat ik het doorhad. Het is maar op het einde dat ik besepte dat hij al die informatie van mij had losgepeuterd om mij te kunnen afpersen (CGVS III, p. 8, punt 50)." Die uitleg is weinig overtuigend en kan niet verklaren waarom u persoonlijke informatie deelde met iemand wiens naam u, in al die ritten, niet eens bent te weten gekomen, zeker in het licht van objectieve informatie over het gevaar van dit werk en uw eigen verklaringen over het gevaar voor chauffeurs in El Salvador.

Op 8 augustus uit Pizza zich aan u als bendelid. Vanaf dat moment moest u altijd voor hem beschikbaar zijn en gratis ritten uitvoeren. Anders zou u, of iemand van uw gezin, vermoord worden. U mocht ook de

politie niet inschakelen en moest altijd bereikbaar zijn. U was erg bang en stemde in (CGVS I, p. 13, punt 128 en CGVS III, p. 4-5, punt 22-23). Op 14 augustus, slechts zes dagen na de bedreigingen, beslist u echter al om te stoppen met de gratis ritten. U nam die dag bewust de telefoon niet op. U wilde geen ritten meer voor hem doen en wilde niet betrokken geraken bij de bende (CGVS III, p. 6, punt 30). Dat u eerst instemt uit angst en dan vervolgens plots beslist om gewoon de telefoon niet meer op te nemen is uiterst vreemd. Uw verklaring hiervoor kan echter volstrekt niet overtuigen. "Ik dacht dat hij iemand anders zou bellen, een andere taxichauffeur of Uber. En dat hij misschien iemand anders zou afpersen, zo gaat dat in El Salvador. Maar dit was niet het geval, hij is naar mijn werk gekomen (CGVS III, p. 5, punt 23)." Dat u zonder reden zou denken dat u hem gewoon kon negeren zonder gevolgen daarvan te zullen moeten dragen, omdat u simpelweg dacht dat hij wel iemand anders zou bellen is vanzelfsprekend niet geloofwaardig. Zeker gezien u wist dat u hem al die persoonlijke informatie over u en uw gezin had meegedeeld. Pizza kwam daarop naar uw werk en wachtte u daar op. U wordt gevraagd waarom u denkt dat u zonder gevolgen tegen de, aan doodsb bedreigingen gekoppelde, eisen van het bendelid kon ingaan. U antwoordt: "Het leek mij absurd dat hij me zou achtervolgen en lastig vallen. Louter en alleen om die ritten uit te voeren. Ik weet dat afpersing heel erg is in El Salvador. Dat bendes heel machtig zijn. Maar ik had niet gedacht dat ze voor zoiets eenvoudig zo veel represailles tegen mij zouden nemen. Uiteindelijk besepte ik dat dat wel zo was. Dat hij bereid was mij of mijn gezin te doden voor zoiets absurd (CGVS III, p. 6, punt 32)." Uw verklaring als zou u zich niet hebben kunnen inbeelden dat een lid van een van de uiterst gewelddadige bendes, die de Salvadoraanse maatschappij en burgers reeds decennia lang domineren, iets zou ondernemen tegen u, nadat u hem eerst al uw persoonlijke informatie had gegeven en vervolgens openlijk zijn eisen weigerde, is niet ernstig te noemen. Gevraagd of u dan de bedreigingen van 8 augustus wel serieus nam, zegt u: "Ik was bang en ik had die bedreigingen wel ernstig genomen. Maar er waren ondertussen al een tien, nee, zestal dagen verstreken. En ik dacht dat de dingen misschien veranderd waren. Ik wou niet met hem optrekken. Mijn leven zou daardoor in gevaar zijn, door rivaliserende bendes. Het loutere feit dat ik met hem rondhing, bracht mijn leven in gevaar (CGVS III, p. 6, punt 33)." Dat u dacht dat na zes dagen plots en zonder enige aanwijsbare reden de zaken zodanig zouden zijn veranderd dat u dit bendelid straffeloos kon negeren raakt kant noch wal. U wordt dan gevraagd wat op 14 augustus eventueel uw plan was wanneer u besloot de telefoon niet meer op te nemen: "Ik dacht dat hij ermee zou stoppen, met mij te praten. Zoals ik al meermaals gezegd heb, ik dacht dat hij iemand anders zou zoeken om af te persen. Hij heeft dat echter niet gedaan en dat verraste mij. Toen besepte ik wel dat het ernstig was (CGVS III, p. 13, punt 90)." Gevraagd waarom u denkt dat hij gewoon een andere persoon zou vinden, zegt u: "Ik dacht dat hij het beu zou worden om mij te bellen en dat hij een ander Uber of taxi zou bellen. Er is niets eenvoudiger dan dat. Hij heeft dat niet gedaan [...]" (CGVS III, p. 13, punt 91)." Het houdt weinig steek dat u op 14 augustus louterweg beslist te stoppen met ritten uit te voeren voor Pizza, op de manier zoals u dat voorstelt. Zonder concreet plan. Hij legt op 8 augustus verschillende voorwaarden en eisen op, gekoppeld aan doodsb bedreigingen aan het adres van u en uw gezin. Dat u dan zes dagen later denkt dat u zonder gevolgen tegen die eisen in kon gaan is weinig aannemelijk.

Op 26 oktober, de dag voor uw vertrek, was u uw huis aan het leeghalen. Pizza heeft u verschillende keren gebeld maar u nam niet op. Die avond ging u met uw dochter (...) eten halen, op de terugweg benaderde Pizza jullie op straat. Hij was kwaad, nam uw gsm af en zei dat u moest oppassen want hij zou u doden (CGVS III, p. 7 en 14, punt 41 en 99). U had de ochtend van 26 oktober uw auto al bij uw schoonbroer gezet en was niet van plan op te nemen als Pizza zou bellen. Gevraagd wat uw plan was, legt u uit dat u gewoonweg niet zou opnemen en dan de volgende ochtend zou vertrekken, maar dat het probleem was dat u 's avonds nog uw private steeg hebt verlaten. Uw plan was dus om u te verbergen en niet te antwoorden. Toch verlaat u 's avonds uw private steeg – in de kolonie waar Pizza ook woont. U verklaart dat Pizza u de hele namiddag en avond heeft zitten bellen. 's Avonds dacht u dat hij al in Santa Tecla zou zitten en u bent buiten gekomen om eten te halen, omdat u dacht dat hij niet meer in de buurt zou zijn (CGVS III, p. 11-12, punt 74-80). Hier dient te worden opgemerkt dat u op 14 augustus al eens bewust niet had opgenomen toen Pizza u belde. Hij reageerde door u die dag op te wachten aan uw werk en waarschuwde u om niet meer zo te handelen, anders tekende u uw doodsvonniss (CGVS I, p. 13, punt 129). U verklaart zelf dat u vanaf dan wist dat het ernstig was. In die context beslist u op 26 oktober opnieuw bewust de oproepen van Pizza te negeren. Dat komt op zich al opmerkelijk over. U legt daarenboven geen overtuigende verklaringen af over wat uw plan was. Dat u na de duidelijke waarschuwing van 14 augustus en de bedreigingen daarna beslist om de oproepen van Pizza gewoon te negeren is weinig overtuigend. Dat u na het niet beantwoorden van verschillende oproepen uw private steeg verlaat om eten te halen omdat u denkt dat Pizza wel al zal weg zijn, ook niet. Immers was er geen enkele aanwijzing dat Pizza – die ook in uw kolonie woont – u niet zou komen opzoeken, wel integendeel, zoals bleek uit het incident van 14 augustus. Evenmin is er enige reden om aan te nemen dat Pizza niet gewoon iemand anders zou kunnen sturen om u op te wachten. Dat u in die

omstandigheden toch gewoon uw steeg verlaat om eten te gaan halen is geenszins geloofwaardig. Temeer daar u dit reeds had gepland en het verwacht kan worden dat u wel eten zou hebben weten te voorzien om dergelijk risico te vermijden, of anders die dag toch gewoon zonder avondeten zou doorbrengen.

Na opnieuw een gebrek aan medewerking van uw kant en verschillende niet beantwoorde oproepen, benadert Pizza u in de avond van 26 oktober. Hij heeft u in de aanloop naar dat moment al verschillende keren gewaarschuwd en bedreigd. Maar behalve uw gsm afnemen en u opnieuw bedreigen doet hij u weer niets. U wordt verschillende keren gevraagd waarom Pizza op 26 oktober niets deed. Op uw laatste persoonlijk onderhoud zegt u: "Dat weet ik niet. Dat is een wonder. Want hij had het kunnen doen. [...] Hij heeft altijd die kans gehad, om mij te doden. Elke keer als ik bij hem was, kon hij me doden. [...] Maar ik was hem nog altijd van nut, als chauffeur. Voor mij was de garantie dat ik in leven kon blijven, mijn telefoon. Omdat dat een manier was voor hem om met mij te communiceren. Die garantie verdween op het moment dat hij mijn telefoon afpakte (CGVS III, p. 15, punt 105-106)." Erop gewezen dat dat geen uitleg is waarom hij u op 26 oktober niet vermoordde, nadat hij uw telefoon, uw enige garantie, afnam, zegt u: "Ik weet het niet. Ik begrijp het ook niet. Want hij had het gekund. Misschien wou hij met mij spelen, mij terroriseren vooraleer mij te doden. Ik ben niet lang genoeg in El Salvador gebleven om het te kunnen uitvinden (CGVS III, p. 15, punt 107)." Pizza uit zich op 8 augustus als bendelid, vraagt gehoorzaamheid van u en linkt daar doodsbedreigingen aan. Op 14 augustus negeert u zijn eisen een eerste keer en doet hij u niets. Daarna probeert u nog verschillende keren ritten te weigeren, hij bedreigt u maar doet u niets. Op 26 oktober belt hij u verschillende keren, u negeert zijn oproepen. Wanneer hij u die avond op straat aanspreekt neemt hij uw gsm af, bedreigt hij u weer, maar doet hij opnieuw niets. Keer op keer werkt u dit bendelid tegen maar nooit komt u in de problemen. Dergelijke gelaten reactie van uw belager kan maar weinig overtuigen in het licht van informatie over het gebruik van geweld door bendeleden die iets van hun slachtoffer gedaan willen krijgen. U slaagt er niet in daar een verklaring voor te geven.

Verder valt op dat Pizza u in de beginperiode, die eerste 15 à 20 ritten gewoon betaalt. Hij betaalde zelfs goed (CGVS III, p. 3 en 4, punt 9 en 19). Zelfs op het moment dat hij zich als bendelid uit, betaalt hij nog 200 dollar om zijn schulden voor die week te voldoen (CGVS III, p. 4-5, punt 22). Het was zijn plan om u uit te buiten maar betaalt u eerst nog, nadat hij al te kennen had gegeven een bendelid te zijn, voor die hele voorgaande periode. Gevraagd waarom hij dat zou doen, zegt u: "Ik begrijp dat ook niet goed. Volgens mij wilde hij eerst mijn zwaktes leren kennen. Hij wilde meer te weten komen over mijn leven, waar ik woonde, wie mijn vrouw en dochters waren. Hij wilde informatie over mij inwinnen en daarvoor moest hij vriendelijk zijn tegen mij (CGVS III, p. 7-8, punt 44)." Indien hij informatie uit u wilde krijgen door vriendelijk te doen houdt het geen steek dat hij dit vervolgens doet door u te zeggen dat hij bij een bende hoort en u vervolgens te bedreigen. U verklaart op een ander moment hierover dat u het excuus gebruikte geen geld meer te hebben voor brandstof en hij daarom betaalde (CGVS II, p. 4 en 10, punt 24-25 en 86). Dit blijkt nergens uit uw vrij relaas. Daar heeft u het louter over de achterstallige betaling van de voorgaande ritten (CGVS I, p. 13 en CGVS II, p. 2). Dit verklaart bovendien niet waarom hij u 200 dollar gaf. Er vervolgens op gewezen dat hij u al veel eerder kon bedreigen en gevraagd waarom hij, als bendelid, zo veel geld zou betalen om een chauffeur te hebben, die hij uiteindelijk daarbovenop met dreiging van geweld tot gehoorzaamheid dwingt, antwoordt u naast de kwestie. "Hij vroeg me nooit rechtstreeks informatie. Hij vroeg niet rechtstreek wie mijn vrouw was, maar elke rit stelde hij een vraag. Wie mijn dochters waren, wie mijn vrouw was. Hij heeft echt zijn tijd genomen om mij te onderzoeken. Om te weten te komen wie ik was en om mijn gezin te leren kennen. Als ik boos was geworden, of als hij mij ineens bedreigd had, was het voor mij misschien gemakkelijker geweest om te vluchten. Ik denk dat dit het kan zijn, maar ik weet ook niet hoe zij werken (CGVS III, p. 8, punt 45)." Het houdt weinig steek dat een bendelid u eerst 15 à 20 ritten goed zou betalen en u zelfs 200 dollar geven tijdens de rit waarin hij zich uit als bendelid en u bedreigt, enkel om een chauffeur te hebben. Uw ontwijkende en inconsistente verklaringen die u daarover geeft kunnen niet overtuigen. Later verklaart u hierover dan plots dat u denkt dat hij u misschien wilde rekruteren. Gevraagd waaruit u dat afleidt, zegt u dat er geen andere uitleg mogelijk is waarom hij die moeite zou gedaan hebben. U denkt dat u rekruteren zijn intentie was, maar bent het niet zeker (CGVS III, p. 8-9, punt 51-52). Gevraagd of hij ooit iets in die zin heeft gezegd zegt u: "Nee. Misschien omdat hij de tijd er niet voor had. Misschien was hij van plan om mij dat ooit te zeggen. Maar toen had ik het land al verlaten (CGVS III, p. 9, punt 53)." U slaagt er niet in aannemelijk te maken dat Pizza u wilde rekruteren. U kan daarvoor geen concrete indicaties voorleggen en noemt het zelf een hypothese (CGVS III, p. 14, punt 95). Uw uitleg komt neer op giswerk. Bovendien, hoewel u nu zegt dat er geen andere verklaring hiervoor is, geeft u op geen enkel eerder moment – tijdens een van uw drie persoonlijke onderhouds – aan dat de bende 18 u zou

willen rekruteren. Dergelijke inconsistente verklaringen halen de geloofwaardigheid van uw vluchtmotieven verder onderuit.

Verder dient te worden opgemerkt dat u op DVZ, gevraagd naar een overzicht van de feiten die u ertoe hebben aangezet uw land te verlaten, verklaringen aflegt die niet te rijmen vallen met uw verklaringen op het CGVS of daar zelfs helemaal haaks op staan. Zo verklaart u er, over Pizza: "Ik denk dat hij van de bende mara 18 is (DVZ, vragenlijst CGVS, vraag 5)." Op het CGVS vertelt u categoriek dat de man lid is van bende 18 en u een tattoo toonde van het cijfer 18 op zijn onderlip (CGVS, 14 oktober 2020, vanaf hier CGVS I, p. 17, punt 155; CGVS, 7 december 2020, vanaf hier CGVS II, p. 6, punt 39 en CGVS III, p. 4-5, punt 22). Dat u op DVZ enkel verklaarde te denken dat hij lid is van bende 18, is opmerkelijk. Verder verklaart u: "Hij stuurde dreigberichten via whatsapp (DVZ, vragenlijst CGVS, vraag 5)." Tijdens CGVS I en III verklaart u dat hij u geen berichten stuurde, maar u bedreigde in oproepen (CGVS I, p. 14, punt 129 en CGVS III, p. 6, punt 34 en p. 11, punt 71). Ook uw verklaring op DVZ: "We kwamen goed overeen en hadden veel gesprekken over waar we werkten en onze families etc. (DVZ, vragenlijst CGVS, vraag 5)" komt vreemd over. U verklaart op het CGVS meermaals dat u eigenlijk amper iets weet over Pizza. Daarover bevestigd op uw laatste persoonlijk onderhoud kan u enkel aanhalen dat hij ook in Nuevo Lourdes woont (CGVS III, p. 9, punt 54). Alles samengenomen komen uw verklaringen op DVZ (DVZ, vragenlijst CGVS, vraag 5) niet voldoende overeen met uw verklaringen op het CGVS. Dit ondermijnt uw geloofwaardigheid.

Ook uw schoonmoeder (...) legt weinig overtuigende verklaringen af op DVZ (DVZ 19/25731, vragenlijst CGVS, vraag 5). Over uw problemen zegt zij enkel: "Mijn schoonzoon werkt als uber chauffeur en kreeg bedreigingen tegen hem en de familie (DVZ 19/25731, vragenlijst CGVS, vraag 5)." Ze weet, op DVZ, niet wanneer de bedreigingen begonnen. Zij beroept zich zowel op DVZ als op het CGVS op het feit dat u en uw vrouw haar niet veel vertelden, om haar niet ongerust te maken en haar geen stress te bezorgen. Die uitleg kan niet overtuigen. Zij verzoekt zelf internationale bescherming om de problemen die u gehad hebt (CGVS 19/25731, p. 13, punt 123). Dan wordt van haar verwacht dat zij concreet kan vertellen wat jullie in El Salvador hebben meegemaakt en wat jullie daar te vrezen hebben. Ook op DVZ al. Zij verklaarde daar verder nog: "Ik denk wel dat mijn schoonzoon een klacht heeft ingediend, maar ik ben dit niet zeker (DVZ 19/25731, vragenlijst CGVS, vraag 5)." Gezien zij, volgens haar verklaringen op het CGVS, er zelf bij was toen u klacht ging indienen (CGVS 19/25731, p. 16, punt 163), komt dat totaal niet aannemelijk over.

Ook op het CGVS legt zij vage verklaringen af over de problemen, die bovendien inconsistent zijn met de uwe. De voorstelling die zij tijdens haar vrije relaas maakt van de feiten is weinig concreet en vaag (CGVS 19/25731, p. 11-12, punt 112-119). Zo vertelt zij onder meer niets over het incident van 14 augustus aan uw werk. Zij verklaart louter: "Mijn schoonzoon begon ondertussen ook ritjes te weigeren voor die man. En er waren ook keren dat hij die oproepen niet beantwoordde. Maar die man bleef aandringen en toen waren er altijd enkele ritjes die hij wel uitvoerde voor die man." Vervolgens begint zij over het ontslag van uw partner, dat verschillende weken later pas gebeurde (CGVS 19/25731, p. 12, punt 11, CGVS II, p. 2). Aangaande het laatste incident, wanneer Pizza uw man met de dood bedreigde omdat hij zijn gsm niet opnam, weet ze in haar vrije relaas enkel het volgende te zeggen: "Die man heeft hem toen bestolen van zijn gsm (CGVS 19/25731, p. 12, punt 119)." Dergelijke vage verklaringen tijdens het vrije relaas van uw schoonmoeder ondermijnen verder de geloofwaardigheid van jullie vluchtmotieven.

Uw vrouw (...) legt eveneens opmerkelijke verklaringen af op DVZ (DVZ, 19/25733B, vragenlijst CGVS, vraag 5). Zij verklaart dat Pizza een vaste klant van u werd in augustus en dat hij na een tijdje vervoer vroeg buiten Uber om, in het zwart dus, rechtstreeks via uw telefoonnummer. Volgens uw verklaringen werd Pizza in juli al een klant en vroeg hij meteen, bij de eerste rit al, om in het zwart te werken (CGVS III, p. 2, punt 3). Dat rijmt alvast niet. Daarnaast valt op dat uw vrouw nergens vermeldde dat Pizza een bendelid is en zich als dusdanig geout heeft naar u toe. Dat gebeurde op 8 augustus, u stelt dat incident doorheen uw interviews voor als een echt kantelpunt, dat uw vrouw er op DVZ niets over zegt, is vreemd. Op 14 augustus beslist u dat u geen ritten meer wilde uitvoeren voor Pizza. Toen u al wist dat hij een bendelid was en u al enkele dagen gratis ritten uitvoerde (CGVS III, p. 4-6, punt 22-30). De versie die uw vrouw op DVZ uiteendoet, komt niet met uw verklaringen overeen. Zij stelt het als volgt voor: Pizza wordt in augustus een vaste klant, na een tijdje wil hij de ritten in het zwart laten uitvoeren, hij wilde u als privéchauffeur, na een week à tien dagen weigerde u hem nog te vervoeren en zocht u excuses omdat u begon door te hebben dat Pizza bezig was met clandestiene activiteiten. Dat gebeurde rond 10 augustus 2019 (DVZ, 19/25733B, vragenlijst CGVS, vraag 5). Net als voor u en voor uw

schoonmoeder het geval was, ondermijnen de verklaringen van uw vrouw op DVZ jullie geloofwaardigheid.

Op het CGVS krijgt uw partner de kans om vrij te vertellen over jullie asielmotieven. Tijdens dat vrij relaas (CGVS 19/25733B, p. 8-11, punt 70-81) legt zij weinig gestructureerde en weinige concrete verklaringen af over de problemen die u met het bendelid Pizza had. Sommige van haar verklaringen staan haaks op de uwe. Zo verklaart zij dat u sinds juni al ritten deed voor Pizza. Volgens u was jullie eerste contact in juli. Uw partner vertelt niet concreet over jullie eerste ontmoeting. Zij vertelt ook niet concreet over 8 augustus, op die dag uitte Pizza zich volgens u als bendelid. U stelt het als een zeer belangrijk moment voor in uw verhaal. Zij vertelt hier louter het volgende over: "Hij gaf mij die details en vertelde dat er intimidaties ontstaan waren. En dat hij hem ook onder druk zette om die ritjes gratis te doen. Om het zo te stellen. Hij heeft opgebiecht dat hij een bendelid was. Die persoon woonde in de kolonie" (CGVS 19/25733B, p. 8, punt 71). Uw partner zegt tijdens haar vrije relaas ook niets over het incident van 14 augustus op de parking van uw werk (CGVS 19/25733B, p. 8 en 9). Dat u haar niet alles op het moment zelf vertelde, om haar niet ongerust te maken kan in deze geen overtuigende verklaring zijn. Zij dient hier een verzoek om internationale bescherming in, om dezelfde motieven als de uwe. Dan wordt van haar verwacht dat zij weet welke problemen jullie precies hadden en waarom jullie gevlucht zijn.

De documenten die u neerlegt doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Uw paspoort en identiteitskaart kunnen enkel uw identiteit staven, maar die wordt niet betwist. Het attest van uw werkgever kan staven dat u voor Soft Investments werkte, ook dat wordt niet betwist. De aangifte die u daar indiende en hier neerlegt, kan louter op zich uw ongeloofwaardige relaas niet herstellen. Immers vermogen documenten enkel een geloofwaardig relaas te ondersteunen. Bovendien zijn dergelijke aangiften volledig gebaseerd op uw eigen verklaringen waardoor de bewijswaarde beperkt is. Uit uw documentatie over uw werk als Uberchauffeur kan niets afgeleid worden met betrekking tot uw problemen met Pizza. Met de waterfactuur wil u aantonen dat uw vrouw mede-eigenaar was van het huis waarin uw schoonmoeder woonde. Dat is niet relevant voor uw asielmotieven. Het kaartje van Colon en de krantenartikelen die u neerlegt hebben geen betrekking op uw persoonlijk verhaal.

Gezien het geheel van de bovenstaande vaststellingen heeft u niet aannemelijk gemaakt El Salvador te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of omdat u een reëel risico zou lopen te worden geconfronteerd met de doodstraf of executie, of met foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Bijgevolg moet u zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden geweigerd.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de **COI Focus El Salvador: Retour au pays des ressortissants van 17 december 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20201217.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf

in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders **kan** leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de **COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de **COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf) en de "**UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador**" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij

twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De bestreden beslissing luidt in hoofde van de tweede verzoekende partij als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te bezitten en op 8 februari 1966 in Talnique (La Libertad) geboren te zijn. U woonde sinds 2008 in de Urbanizacion Nuevo Lourdes, in Colon (La Libertad). Naast u woonde uw dochter (...) samen met haar man (...) en hun twee dochters. U werkte niet, u zorgde voor uw kleindochters.

Uw schoonzoon werkte als chauffeur. Hij voerde ritten uit voor een man die aanvankelijk betaalde. In de week van de patronale feesten in El Salvador vroeg de man gratis ritten, hij zou na die week betalen. Wat hij ook deed. Maar daarna uitte die man zich als een lid van de bende 18 sureños. Vanaf nu wilde hij gratis ritjes, anders liep uw schoonzoon of iemand van zijn familie gevaar. De laatste dag voor jullie vertrek naar België heeft dat bendelid ook de gsm van uw schoonzoon gestolen.

Op 27 oktober 2019 vertrok u uit El Salvador. U kwam een dag later in België aan. Hier diende u op 4 november 2019 een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek legt u uw paspoort en identiteitskaart neer. Uw dochter diende in uw naam ook uw medisch dossier in.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw verklaringen (DVZ, ‘Vragenlijst “bijzondere procedurele noden” DVZ’ en ‘beoordeling bijzondere procedurele noden’) blijkt immers dat u slechthorend bent. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd luider, duidelijker en trager gesproken tijdens het interview. Uit het persoonlijk onderhoud is ook gebleken dat u in staat was de vragen te begrijpen en te beantwoorden.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. U beroept zich in het kader van uw verzoek op dezelfde motieven (CGVS, p. 13, punt 122-124) als uw schoonzoon (...). In het kader van zijn verzoek werd besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. De beslissing luidt aangaande deze zelfde motieven als volgt:

“Uit uw verklaringen blijkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u El Salvador diende te verlaten en/of er niet naar terug zou kunnen keren uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of dat u er een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

U verklaart te vrezen dat u of iemand van uw gezin vermoord zal worden door leden van bende 18. U had problemen met het bendelid genaamd Pizza, maar vreest niet enkel hem, maar heel die bende. U vreest tevens dat zij u willen rekruteren (CGVS, 26 april 2021, vanaf hier CGVS III, p. 9, punt 58-61).

Vooreerst dient opgemerkt dat, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de facto autoriteit, dan nog pogen deze bendes eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en territoriale positie te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd (cf. **COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf). Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de reden van de vervolging veelal **niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met de Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig. Dit is bijvoorbeeld het geval in situaties van afpersing en vervolging omwille van financiële redenen.**

Ook een band met de Conventie op basis van het behoren tot een sociale groep is in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend. Om tot een sociale groep te behoren dient men immers te beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en wanneer de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. **Aldus is het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing, onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.**

Bovendien zijn uw verklaringen over uw problemen met het bendelid genaamd Pizza en bende 18 niet aannemelijk. Omdat u niet meer deed wat zij wilden, gratis ritten voorzien voor Pizza, willen zij u of iemand van uw gezin vermoorden. U denkt ook dat het mogelijk is dat zij u wilden rekruteren (CGVS III, p. 9, punt 58-61). Jullie slagen er niet in dat verhaal aannemelijk te maken.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u niet consistent bent over de periode waarbinnen u Uberchauffeur was. Op DVZ verklaart u tussen juni 2019 en augustus 2019 als Uberchauffeur te hebben gewerkt (Verklaring DVZ, p. 7, vraag 12). U bevestigt, eveneens op DVZ: "Ik ben uber chauffeur. Ik was nog maar een week aan het werk. Het was ergens begin juli 2019 (DVZ, vragenlijst CGVS, vraag 5)." Tijdens CGVS I verklaart u, op twee verschillende momenten in het persoonlijk onderhoud, telkens dat u in februari 2018 – meer dan een jaar eerder – begon als Uberchauffeur (CGVS I, p. 11, punt 112 en p. 16, punt 137). Tijdens CGVS III werd u gevraagd hoe lang u, op het moment dat u Pizza leerde kennen, al Uberchauffeur was. U antwoordt: "Sinds februari. [...] Dus februari, tot en met juli, vijf maanden (CGVS III, p. 3, punt 10)." Gezien uw eerste rit voor Pizza plaatsvond in juli 2019 (CGVS II, p. 4, punt 24), en al uw interacties en problemen met hem zich in 2019 afspeelden, moet hier afgeleid worden dat u februari 2019 bedoelt, in tegenstelling tot 2018 zoals u tot twee keer toe vermeldde op andere momenten. U legt aldus, op drie verschillende momenten, drie verschillende verklaringen af over wanneer u met uw werk als Uberchauffeur begon. Juni 2019, februari 2018 en februari 2019. Echter, u legt ook hierdoor ook verschillende verklaringen af over, hoelang nadat u begon te werken als chauffeur, u door Pizza benaderd werd – een week tegenover vijf maanden. Dit is maar weinig doorleefd en doet heel wat vragen rijzen.

Uit informatie blijkt dat taxichauffeurs en transportarbeiders vaak het slachtoffer worden van afpersing en daardoor gevaar kunnen lopen. InSight Crime schrijft in hun rapport 'A Criminal Culture: Extortion in Central America' het volgende: "Nevertheless, there is little doubt that extortion impacts murder rates among specific segments of the population, notably bus and taxi drivers. [...] Throughout the Northern Triangle countries, transport workers are some of the most endangered citizens (p. 35)." (Desalniettemin lijkt het weinig twijfel dat afpersing de moordcijfers onder specifieke segmenten van de bevolking, met name bus- en taxichauffeurs, beïnvloedt. [...] In de landen van de Noordelijke Driehoek behoren

transportarbeiders tot de meest bedreigde burgers) In zijn academisch artikel 'Street corner decisions: an empirical investigation of extortionist choices in El Salvador (2021)' schrijft Carlos Ponce: "Extortion rackets are run by gang cliques in their own territory, which usually includes one or multiple adjacent neighbourhoods, where they collect fees from local businesses and buses, taxi cabs, and delivery trucks that enter their turf (p. 148)." (Afpersingspraktijken worden gerund door bendecliques op hun eigen grondgebied, dat meestal een of meerdere aangrenzende buurten omvat, waar ze vergoedingen innen van lokale bedrijven en bussen, taxi's en bestelwagens die hun terrein betreden) U erkent op een bepaald moment zelf het gevaar dat aan de job verbonden is. Gevraagd of Uberchauffeur zijn gevaarlijk is in El Salvador, zegt u namelijk: "Het is even erg als taxi chauffeur zijn, misschien nog slechter. Er is niet echt een waarborg op veiligheid (CGVS I, p. 16, punt 143)." Tegen het licht van die verklaring en de algemene informatie komen verschillende elementen uit uw verhaal weinig overtuigend over.

Zo hebt u tijdens uw ritten heel wat persoonlijke informatie met Pizza gedeeld. Hij wist dat u twee dochters had en kende de naam van een van hen, hij wist zelfs waar zij naar school gingen. Hij wist dat u een vrouw had en waar zij werkte. Hij wist dat jullie allemaal in Nuevo Lourdes woonden en waar u werkte. U hebt hem die zaken allemaal zelf verteld voor u wist dat hij een bendelid was (CGVS III, p. 8, punt 46-50). Het doet vragen rijzen dat u als chauffeur dergelijke informatie deelde met een onbekende man. Zeker gezien de, hierboven geschetste, Salvadoraanse context. Doorheen uw persoonlijke onderhouden, wordt u verschillende keren gevraagd waarom u zo'n persoonlijke informatie zou delen met een klant en of u daar niet voorzichtiger mee moest zijn. U slaagt er niet in een eenduidige uitleg te geven en geeft heel veel verschillende verklaringen. U herhaalt meermaals dat Pizza slechts sporadisch vragen stelde en dat het niet om rechtstreekse vragen ging. U hebt hem niet alles in een keer verteld. U had nooit gedacht dat hij een bendelid was en die zaken tegen u zou gebruiken. U sprak met hem gewoon zoals u normaal sprak met uw passagiers tijdens uw 4000 ritten als chauffeur. Uber was een nieuw fenomeen, u had geen weet van Uberchauffeurs die afgeperst werden of gedwongen werden ritten te doen. Door het type klanten leek het u geen risicovol werk. Het was uw eerste job als chauffeur en u dacht dat sociaal zijn en praten met de passagier erbij hoorde. U had geen ervaring als chauffeur en wist niet dat dit met u kon gebeuren. U was nooit eerder afgeperst of bedreigd en hebt geen andere problemen gehad met klanten waarvoor u in het zwart reed. Pizza maakte de informatie beetje bij beetje bij u los (CGVS I, p. 16, punt 142-145; CGVS II, p. 3-4, p. 11-12, punt 16-17, 101 en CGVS III p. 3-4, p. 8 punt 12, 16, 45, 49). U slaagt er met die resem aan verklaringen niet in uit te leggen waarom u die persoonlijke informatie met Pizza gedeeld hebt, zeker gezien u zelf aangeeft hoe gevaarlijk het werk als Uberchauffeur is. Uw herhaaldelijke verklaringen als zou Pizza nooit rechtstreekse vragen gesteld hebben, stroken niet met andere van uw verklaringen. Zo stelde hij vragen als waar uw vrouw werkte en of uw dochters naar school gingen in Santa Tecla, waarop u dan zelf antwoordde waar zij naar school gingen. Vragen als waar uw vrouw werkt zijn net wel heel direct (CGVS II, p. 4, punt 17, CGVS III, p. 4, punt 16 en p. 8, punt 45 en 50). U zegt ook enerzijds dat u geen ervaring had, anderzijds dat u altijd zo sprak met uw klanten tijdens uw 4000 ritten. Dat sociaal zijn gewoon bij de job hoorde, is geen verklaring voor het feit dat u persoonlijke informatie deelde met een vreemde. Dat u geen weet had van andere Uberchauffeurs die problemen gehad hebben en zelf nog niets meegemaakt had, is dat evenmin. U vertelde hem niet alles in een keer en had niet verwacht dat hij een bendelid was en die zaken tegen u kon gebruiken, ook dat kan allemaal niet overtuigen. Los van hoe vaak Pizza u vragen stelde en op welke manier hij dat deed, komt het weinig overtuigend over dat u hem zaken zou vertellen als waar uw vrouw werkt en waar uw dochters schoollopen. Samengevat dient opgemerkt te worden dat u er niet in slaagt uit te leggen waarom u zoveel persoonlijke informatie gedeeld hebt met deze man, zeker in het licht van uw verklaring over hoe gevaarlijk deze job wel is in El Salvador. Uw antwoorden op de verschillende vragen hierover komen weinig doorleefd en onsamenhangend over.

Bovenstaande vaststellingen over uw verregaande openheid tegenover Pizza zijn nog minder overtuigend door het feit dat het delen van persoonlijke informatie tussen jullie helemaal niet wederzijds was. Zo blijkt dat u niet eens zijn naam kent en eigenlijk niets weet over zijn persoon. U weet enkel dat hij ook in Nuevo Lourdes woonde, maar niet precies waar (CGVS II, p. 11, p. 94-95 en CGVS III, p. 9, punt 54-55). U moest hem altijd afzetten en ophalen aan Park Feniks (CGVS II, p. 3, punt 12-14 en CGVS III, p. 10, punt 65). In totaal hebt u ongeveer 50 ritten voor hem gedaan. De eerste 15 à 20 ritten betaalde hij gewoon en verliep alles normaal. Dan begon de week van 1 augustus, de week van de feesten, waarin u nog heel veel ritten voor hem hebt uitgevoerd. Op 8 augustus ontdekt u dan dat hij een bendelid is (CGVS III, p. 4-5, punt 17-19 en 24). Dus voor u ontdekte dat Pizza een bendelid was, had u al een twintigtal ritten voor hem gedaan. Tijdens die ritten deelt u persoonlijke informatie over uzelf en uw gezinsleden met die man, maar hij vertelt u niet eens zijn echte naam en laat zich nooit ophalen of afzetten aan zijn eigen huis, maar altijd aan dat park. In elk geval, u bent niets over zijn persoon te weten gekomen, maar deelt wel zelf gevoelige informatie. Dit is wel zeer opmerkelijk. Erop

gewezen dat er geen sprake is van evenwicht in jullie relatie, verklaart u: "Hij was mijn klant. Hij was geen vriend, geen collega. Ik kon hem niet meer vragen dan hij mij vroeg. Mijn rol was leverancier, hij was een klant. Hij stelde mij vragen en ik beantwoordde die normaal. Hij vroeg ook niet echt heel specifieke informatie, zoals wat de kinderen aten op school, of wanneer de schooluren waren. Hij vroeg gewoon of de kinderen naar school gingen. En of ze in de kolonie gingen. Maar daar is maar een school. Dus toen ik ja zei, wist hij waar ze naar school gingen. Zo verzamelde hij informatie over mij zonder dat ik het doorhad. Het is maar op het einde dat ik besepte dat hij al die informatie van mij had losgepeuterd om mij te kunnen afpersen (CGVS III, p. 8, punt 50)." Die uitleg is weinig overtuigend en kan niet verklaren waarom u persoonlijke informatie deelde met iemand wiens naam u, in al die ritten, niet eens bent te weten gekomen, zeker in het licht van objectieve informatie over het gevaar van dit werk en uw eigen verklaringen over het gevaar voor chauffeurs in El Salvador.

Op 8 augustus uit Pizza zich aan u als bendelid. Vanaf dat moment moest u altijd voor hem beschikbaar zijn en gratis ritten uitvoeren. Anders zou u, of iemand van uw gezin, vermoord worden. U mocht ook de politie niet inschakelen en moest altijd bereikbaar zijn. U was erg bang en stemde in (CGVS I, p. 13, punt 128 en CGVS III, p. 4-5, punt 22-23). Op 14 augustus, slechts zes dagen na de bedreigingen, beslist u echter al om te stoppen met de gratis ritten. U nam die dag bewust de telefoon niet op. U wilde geen ritten meer voor hem doen en wilde niet betrokken geraken bij de bende (CGVS III, p. 6, punt 30). Dat u eerst instemt uit angst en dan vervolgens plots beslist om gewoon de telefoon niet meer op te nemen is uiterst vreemd. Uw verklaring hiervoor kan echter volstrekt niet overtuigen. "Ik dacht dat hij iemand anders zou bellen, een andere taxichauffeur of Uber. En dat hij misschien iemand anders zou afpersen, zo gaat dat in El Salvador. Maar dit was niet het geval, hij is naar mijn werk gekomen (CGVS III, p. 5, punt 23)." Dat u zonder reden zou denken dat u hem gewoon kon negeren zonder gevolgen daarvan te zullen moeten dragen, omdat u simpelweg dacht dat hij wel iemand anders zou bellen is vanzelfsprekend niet geloofwaardig. Zeker gezien u wist dat u hem al die persoonlijke informatie over u en uw gezin had meegedeeld. Pizza kwam daarop naar uw werk en wachtte u daar op. U wordt gevraagd waarom u denkt dat u zonder gevolgen tegen de, aan doodsb bedreigingen gekoppelde, eisen van het bendelid kon ingaan. U antwoordt: "Het leek mij absurd dat hij me zou achtervolgen en lastig vallen. Louter en alleen om die ritten uit te voeren. Ik weet dat afpersing heel erg is in El Salvador. Dat bendes heel machtig zijn. Maar ik had niet gedacht dat ze voor zoiets eenvoudig zo veel represailles tegen mij zouden nemen. Uiteindelijk besepte ik dat dat wel zo was. Dat hij bereid was mij of mijn gezin te doden voor zoiets absurd (CGVS III, p. 6, punt 32)." Uw verklaring als zou u zich niet hebben kunnen inbeelden dat een lid van een van de uiterst gewelddadige bendes, die de Salvadoraanse maatschappij en burgers reeds decennia lang domineren, iets zou ondernemen tegen u, nadat u hem eerst al uw persoonlijke informatie had gegeven en vervolgens openlijk zijn eisen weigerde, is niet ernstig te noemen. Gevraagd of u dan de bedreigingen van 8 augustus wel serieus nam, zegt u: "Ik was bang en ik had die bedreigingen wel ernstig genomen. Maar er waren ondertussen al een tien, nee, zestal dagen verstreken. En ik dacht dat de dingen misschien veranderd waren. Ik wou niet met hem optrekken. Mijn leven zou daardoor in gevaar zijn, door rivaliserende bendes. Het loutere feit dat ik met hem rondhing, bracht mijn leven in gevaar (CGVS III, p. 6, punt 33)." Dat u dacht dat na zes dagen plots en zonder enige aanwijsbare reden de zaken zodanig zouden zijn veranderd dat u dit bendelid straffeloos kon negeren raakt kant noch wal. U wordt dan gevraagd wat op 14 augustus eventueel uw plan was wanneer u besloot de telefoon niet meer op te nemen: "Ik dacht dat hij ermee zou stoppen, met mij te praten. Zoals ik al meermaals gezegd heb, ik dacht dat hij iemand anders zou zoeken om af te persen. Hij heeft dat echter niet gedaan en dat verraste mij. Toen besepte ik wel dat het ernstig was (CGVS III, p. 13, punt 90)." Gevraagd waarom u denkt dat hij gewoon een andere persoon zou vinden, zegt u: "Ik dacht dat hij het beu zou worden om mij te bellen en dat hij een ander Uber of taxi zou bellen. Er is niets eenvoudiger dan dat. Hij heeft dat niet gedaan [...] (CGVS III, p. 13, punt 91)." Het houdt weinig steek dat u op 14 augustus louterweg beslist te stoppen met ritten uit te voeren voor Pizza, op de manier zoals u dat voorstelt. Zonder concreet plan. Hij legt op 8 augustus verschillende voorwaarden en eisen op, gekoppeld aan doodsb bedreigingen aan het adres van u en uw gezin. Dat u dan zes dagen later denkt dat u zonder gevolgen tegen die eisen in kon gaan is weinig aannemelijk.

Op 26 oktober, de dag voor uw vertrek, was u uw huis aan het leeghalen. Pizza heeft u verschillende keren gebeld maar u nam niet op. Die avond ging u met uw dochter (...) eten halen, op de terugweg benaderde Pizza jullie op straat. Hij was kwaad, nam uw gsm af en zei dat u moest oppassen want hij zou u doden (CGVS III, p. 7 en 14, punt 41 en 99). U had de ochtend van 26 oktober uw auto al bij uw schoonbroer gezet en was niet van plan op te nemen als Pizza zou bellen. Gevraagd wat uw plan was, legt u uit dat u gewoonweg niet zou opnemen en dan de volgende ochtend zou vertrekken, maar dat het probleem was dat u 's avonds nog uw private steeg hebt verlaten. Uw plan was dus om u te verbergen en niet te antwoorden. Toch verlaat u 's avonds uw private steeg – in de kolonie waar Pizza ook woont.

U verklaart dat Pizza u de hele namiddag en avond heeft zitten bellen. 's Avonds dacht u dat hij al in Santa Tecla zou zitten en u bent buiten gekomen om eten te halen, omdat u dacht dat hij niet meer in de buurt zou zijn (CGVS III, p. 11-12, punt 74-80). Hier dient te worden opgemerkt dat u op 14 augustus al eens bewust niet had opgenomen toen Pizza u belde. Hij reageerde door u die dag op te wachten aan uw werk en waarschuwde u om niet meer zo te handelen, anders tekende u uw doods vonnis (CGVS I, p. 13, punt 129). U verklaart zelf dat u vanaf dan wist dat het ernstig was. In die context beslist u op 26 oktober opnieuw bewust de oproepen van Pizza te negeren. Dat komt op zich al opmerkelijk over. U legt daarenboven geen overtuigende verklaringen af over wat uw plan was. Dat u na de duidelijke waarschuwing van 14 augustus en de bedreigingen daarna beslist om de oproepen van Pizza gewoon te negeren is weinig overtuigend. Dat u na het niet beantwoorden van verschillende oproepen uw private steeg verlaat om eten te halen omdat u denkt dat Pizza wel al zal weg zijn, ook niet. Immers was er geen enkele aanwijzing dat Pizza – die ook in uw kolonie woont – u niet zou komen opzoeken, wel integendeel, zoals bleek uit het incident van 14 augustus. Evenmin is er enige reden om aan te nemen dat Pizza niet gewoon iemand anders zou kunnen sturen om u op te wachten. Dat u in die omstandigheden toch gewoon uw steeg verlaat om eten te gaan halen is geenszins geloofwaardig. Temeer daar u dit reeds had gepland en het verwacht kan worden dat u wel eten zou hebben weten te voorzien om dergelijk risico te vermijden, of anders die dag toch gewoon zonder avondeten zou doorbrengen.

Na opnieuw een gebrek aan medewerking van uw kant en verschillende niet beantwoorde oproepen, benadert Pizza u in de avond van 26 oktober. Hij heeft u in de aanloop naar dat moment al verschillende keren gewaarschuwd en bedreigd. Maar behalve uw gsm afnemen en u opnieuw bedreigen doet hij u weer niets. U wordt verschillende keren gevraagd waarom Pizza op 26 oktober niets deed. Op uw laatste persoonlijk onderhoud zegt u: "Dat weet ik niet. Dat is een wonder. Want hij had het kunnen doen. [...] Hij heeft altijd die kans gehad, om mij te doden. Elke keer als ik bij hem was, kon hij me doden. [...] Maar ik was hem nog altijd van nut, als chauffeur. Voor mij was de garantie dat ik in leven kon blijven, mijn telefoon. Omdat dat een manier was voor hem om met mij te communiceren. Die garantie verdween op het moment dat hij mijn telefoon afpakte (CGVS III, p. 15, punt 105-106)." Erop gewezen dat dat geen uitleg is waarom hij u op 26 oktober niet vermoordde, nadat hij uw telefoon, uw enige garantie, afnam, zegt u: "Ik weet het niet. Ik begrijp het ook niet. Want hij had het gekund. Misschien wou hij met mij spelen, mij terroriseren vooraleer mij te doden. Ik ben niet lang genoeg in El Salvador gebleven om het te kunnen uitvinden (CGVS III, p. 15, punt 107)." Pizza uit zich op 8 augustus als bendelid, vraagt gehoorzaamheid van u en linkt daar doodsbedreigingen aan. Op 14 augustus negeert u zijn eisen een eerste keer en doet hij u niets. Daarna probeert u nog verschillende keren ritten te weigeren, hij bedreigt u maar doet u niets. Op 26 oktober belt hij u verschillende keren, u negeert zijn oproepen. Wanneer hij u die avond op straat aanspreekt neemt hij uw gsm af, bedreigt hij u weer, maar doet hij opnieuw niets. Keer op keer werkt u dit bendelid tegen maar nooit komt u in de problemen. Dergelijke gelaten reactie van uw belager kan maar weinig overtuigen in het licht van informatie over het gebruik van geweld door bendeleden die iets van hun slachtoffer gedaan willen krijgen. U slaagt er niet in daar een verklaring voor te geven.

Verder valt op dat Pizza u in de beginperiode, die eerste 15 à 20 ritten gewoon betaalt. Hij betaalde zelfs goed (CGVS III, p. 3 en 4, punt 9 en 19). Zelfs op het moment dat hij zich als bendelid uit, betaalt hij nog 200 dollar om zijn schulden voor die week te voldoen (CGVS III, p. 4-5, punt 22). Het was zijn plan om u uit te buiten maar betaalt u eerst nog, nadat hij al te kennen had gegeven een bendelid te zijn, voor die hele voorgaande periode.

Gevraagd waarom hij dat zou doen, zegt u: "Ik begrijp dat ook niet goed. Volgens mij wilde hij eerst mijn zwaktes leren kennen. Hij wilde meer te weten komen over mijn leven, waar ik woonde, wie mijn vrouw en dochters waren. Hij wilde informatie over mij inwinnen en daarvoor moest hij vriendelijk zijn tegen mij (CGVS III, p. 7-8, punt 44)." Indien hij informatie uit u wilde krijgen door vriendelijk te doen houdt het geen steek dat hij dit vervolgens doet door u te zeggen dat hij bij een bende hoort en u vervolgens te bedreigen. U verklaart op een ander moment hierover dat u het excuus gebruikte geen geld meer te hebben voor brandstof en hij daarom betaalde (CGVS II, p. 4 en 10, punt 24-25 en 86). Dit blijkt nergens uit uw vrij relaas. Daar heeft u het louter over de achterstallige betaling van de voorgaande ritten (CGVS I, p. 13 en CGVS II, p. 2). Dit verklaart bovendien niet waarom hij u 200 dollar gaf. Er vervolgens op gewezen dat hij u al veel eerder kon bedreigen en gevraagd waarom hij, als bendelid, zo veel geld zou betalen om een chauffeur te hebben, die hij uiteindelijk daarbovenop met dreiging van geweld tot gehoorzaamheid dwingt, antwoordt u naast de kwestie. "Hij vroeg me nooit rechtstreeks informatie. Hij vroeg niet rechtstreek wie mijn vrouw was, maar elke rit stelde hij een vraag. Wie mijn dochters waren, wie mijn vrouw was. Hij heeft echt zijn tijd genomen om mij te onderzoeken. Om te weten te komen wie

ik was en om mijn gezin te leren kennen. Als ik boos was geworden, of als hij mij ineens bedreigd had, was het voor mij misschien gemakkelijker geweest om te vluchten. Ik denk dat dit het kan zijn, maar ik weet ook niet hoe zij werken (CGVS III, p. 8, punt 45).” Het houdt weinig steek dat een bendelid u eerst 15 à 20 ritten goed zou betalen en u zelfs 200 dollar geven tijdens de rit waarin hij zich uit als bendelid en u bedreigt, enkel om een chauffeur te hebben. Uw ontwijkende en inconsistente verklaringen die u daarover geeft kunnen niet overtuigen. Later verklaart u hierover dan plots dat u denkt dat hij u misschien wilde rekruteren. Gevraagd waaruit u dat afleidt, zegt u dat er geen andere uitleg mogelijk is waarom hij die moeite zou gedaan hebben. U denkt dat u rekruteren zijn intentie was, maar bent het niet zeker (CGVS III, p. 8-9, punt 51-52). Gevraagd of hij ooit iets in die zin heeft gezegd zegt u: “Nee. Misschien omdat hij de tijd er niet voor had. Misschien was hij van plan om mij dat ooit te zeggen. Maar toen had ik het land al verlaten (CGVS III, p. 9, punt 53).” U slaagt er niet in aannemelijk te maken dat Pizza u wilde rekruteren. U kan daarvoor geen concrete indicaties voorleggen en noemt het zelf een hypothese (CGVS III, p. 14, punt 95). Uw uitleg komt neer op giswerk. Bovendien, hoewel u nu zegt dat er geen andere verklaring hiervoor is, geeft u op geen enkel eerder moment – tijdens een van uw drie persoonlijke onderhouds – aan dat de bende 18 u zou willen rekruteren. Dergelijke inconsistente verklaringen halen de geloofwaardigheid van uw vluchtmotieven verder onderuit.

Verder dient te worden opgemerkt dat u op DVZ, gevraagd naar een overzicht van de feiten die u ertoe hebben aangezet uw land te verlaten, verklaringen aflegt die niet te rijmen vallen met uw verklaringen op het CGVS of daar zelfs helemaal haaks op staan. Zo verklaart u er, over Pizza: “Ik denk dat hij van de bende mara 18 is (DVZ, vragenlijst CGVS, vraag 5).” Op het CGVS vertelt u categoriek dat de man lid is van bende 18 en u een tattoo toonde van het cijfer 18 op zijn onderlip (CGVS, 14 oktober 2020, vanaf hier CGVS I, p. 17, punt 155; CGVS, 7 december 2020, vanaf hier CGVS II, p. 6, punt 39 en CGVS III, p. 4-5, punt 22). Dat u op DVZ enkel verklaarde te denken dat hij lid is van bende 18, is opmerkelijk. Verder verklaart u: “Hij stuurde dreigberichten via whatsapp (DVZ, vragenlijst CGVS, vraag 5).” Tijdens CGVS I en III verklaart u dat hij u geen berichten stuurde, maar u bedreigde in oproepen (CGVS I, p. 14, punt 129 en CGVS III, p. 6, punt 34 en p. 11, punt 71). Ook uw verklaring op DVZ: “We kwamen goed overeen en hadden veel gesprekken over waar we werkten en onze families etc. (DVZ, vragenlijst CGVS, vraag 5)” komt vreemd over. U verklaart op het CGVS meermaals dat u eigenlijk amper iets weet over Pizza. Daarover bevestigd op uw laatste persoonlijk onderhoud kan u enkel aanhalen dat hij ook in Nuevo Lourdes woont (CGVS III, p. 9, punt 54). Alles samengenomen komen uw verklaringen op DVZ (DVZ, vragenlijst CGVS, vraag 5) niet voldoende overeen met uw verklaringen op het CGVS. Dit ondermijnt uw geloofwaardigheid.

Ook uw schoonmoeder (...) legt weinig overtuigende verklaringen af op DVZ (DVZ 19/25731, vragenlijst CGVS, vraag 5). Over uw problemen zegt zij enkel: “Mijn schoonzoon werkt als uber chauffeur en kreeg bedreigingen tegen hem en de familie (DVZ 19/25731, vragenlijst CGVS, vraag 5).” Ze weet, op DVZ, niet wanneer de bedreigingen begonnen. Zij beroept zich zowel op DVZ als op het CGVS op het feit dat u en uw vrouw haar niet veel vertelden, om haar niet ongerust te maken en haar geen stress te bezorgen. Die uitleg kan niet overtuigen. Zij verzoekt zelf internationale bescherming om de problemen die u gehad hebt (CGVS 19/25731, p. 13, punt 123). Dan wordt van haar verwacht dat zij concreet kan vertellen wat jullie in El Salvador hebben meegemaakt en wat jullie daar te vrezen hebben. Ook op DVZ al. Zij verklaarde daar verder nog: “Ik denk wel dat mijn schoonzoon een klacht heeft ingediend, maar ik ben dit niet zeker (DVZ 19/25731, vragenlijst CGVS, vraag 5).” Gezien zij, volgens haar verklaringen op het CGVS, er zelf bij was toen u klacht ging indienen (CGVS 19/25731, p. 16, punt 163), komt dat totaal niet aannemelijk over.

Ook op het CGVS legt zij vage verklaringen af over de problemen, die bovendien inconsistent zijn met de uwe. De voorstelling die zij tijdens haar vrije relaas maakt van de feiten is weinig concreet en vaag (CGVS 19/25731, p. 11-12, punt 112-119). Zo vertelt zij onder meer niets over het incident van 14 augustus aan uw werk. Zij verklaart louter: “Mijn schoonzoon begon ondertussen ook ritjes te weigeren voor die man. En er waren ook keren dat hij die oproepen niet beantwoordde. Maar die man bleef aandringen en toen waren er altijd enkele ritjes die hij wel uitvoerde voor die man.” Vervolgens begint zij over het ontslag van uw partner, dat verschillende weken later pas gebeurde (CGVS 19/25731, p. 12, punt 11, CGVS II, p. 2). Aangaande het laatste incident, wanneer Pizza uw man met de dood bedreigde omdat hij zijn gsm niet opnam, weet ze in haar vrije relaas enkel het volgende te zeggen: “Die man heeft hem toen bestolen van zijn gsm (CGVS 19/25731, p. 12, punt 119).” Dergelijke vage verklaringen tijdens het vrije relaas van uw schoonmoeder ondermijnen verder de geloofwaardigheid van jullie vluchtmoetieven.

Uw vrouw (...) legt eveneens opmerkelijke verklaringen af op DVZ (DVZ, 19/25733B, vragenlijst CGVS, vraag 5). Zij verklaart dat Pizza een vaste klant van u werd in augustus en dat hij na een tijdje vervoer vroeg buiten Uber om, in het zwart dus, rechtstreeks via uw telefoonnummer. Volgens uw verklaringen werd Pizza in juli al een klant en vroeg hij meteen, bij de eerste rit al, om in het zwart te werken (CGVS III, p. 2, punt 3). Dat rijmt alvast niet. Daarnaast valt op dat uw vrouw nergens vermeldde dat Pizza een bendelid is en zich als dusdanig geout heeft naar u toe. Dat gebeurde op 8 augustus, u stelt dat incident doorheen uw interviews voor als een echt kantelpunt, dat uw vrouw er op DVZ niets over zegt, is vreemd. Op 14 augustus beslist u dat u geen ritten meer wilde uitvoeren voor Pizza. Toen u al wist dat hij een bendelid was en u al enkele dagen gratis ritten uitvoerde (CGVS III, p. 4-6, punt 22-30). De versie die uw vrouw op DVZ uiteendoet, komt niet met uw verklaringen overeen. Zij stelt het als volgt voor: Pizza wordt in augustus een vaste klant, na een tijdje wil hij de ritten in het zwart laten uitvoeren, hij wilde u als privéchauffeur, na een week à tien dagen weigerde u hem nog te vervoeren en zocht u excuses omdat u begon door te hebben dat Pizza bezig was met clandestiene activiteiten. Dat gebeurde rond 10 augustus 2019 (DVZ, 19/25733B, vragenlijst CGVS, vraag 5). Net als voor u en voor uw schoonmoeder het geval was, ondermijnen de verklaringen van uw vrouw op DVZ jullie geloofwaardigheid.

Op het CGVS krijgt uw partner de kans om vrij te vertellen over jullie asielmotieven. Tijdens dat vrij relaas (CGVS 19/25733B, p. 8-11, punt 70-81) legt zij weinig gestructureerde en weinige concrete verklaringen af over de problemen die u met het bendelid Pizza had. Sommige van haar verklaringen staan haaks op de uwe. Zo verklaart zij dat u sinds juni al ritten deed voor Pizza. Volgens u was jullie eerste contact in juli. Uw partner vertelt niet concreet over jullie eerste ontmoeting. Zij vertelt ook niet concreet over 8 augustus, op die dag uitte Pizza zich volgens u als bendelid. U stelt het als een zeer belangrijk moment voor in uw verhaal. Zij vertelt hier louter het volgende over: "Hij gaf mij die details en vertelde dat er intimidaties ontstaan waren. En dat hij hem ook onder druk zette om die ritjes gratis te doen. Om het zo te stellen. Hij heeft opgebiecht dat hij een bendelid was. Die persoon woonde in de kolonie" (CGVS 19/25733B, p. 8, punt 71). Uw partner zegt tijdens haar vrije relaas ook niets over het incident van 14 augustus op de parking van uw werk (CGVS 19/25733B, p. 8 en 9). Dat u haar niet alles op het moment zelf vertelde, om haar niet ongerust te maken kan in deze geen overtuigende verklaring zijn. Zij dient hier een verzoek om internationale bescherming in, om dezelfde motieven als de uwe. Dan wordt van haar verwacht dat zij weet welke problemen jullie precies hadden en waarom jullie gevlucht zijn.

De documenten die u neerlegt doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Uw paspoort en identiteitskaart kunnen enkel uw identiteit staven, maar die wordt niet betwist. Het attest van uw werkgever kan staven dat u voor Soft Investments werkte, ook dat wordt niet betwist. De aangifte die u daar indiende en hier neerlegt, kan louter op zich uw ongeloofwaardige relaas niet herstellen. Immers vermogen documenten enkel een geloofwaardig relaas te ondersteunen. Bovendien zijn dergelijke aangiften volledig gebaseerd op uw eigen verklaringen waardoor de bewijswaarde beperkt is. Uit uw documentatie over uw werk als Uberchauffeur kan niets afgeleid worden met betrekking tot uw problemen met Pizza. Met de waterfactuur wil u aantonen dat uw vrouw mede-eigenaar was van het huis waarin uw schoonmoeder woonde. Dat is niet relevant voor uw asielmotieven. Het kaartje van Colon en de krantenartikelen die u neerlegt hebben geen betrekking op uw persoonlijk verhaal.

Gezien het geheel van de bovenstaande vaststellingen heeft u niet aannemelijk gemaakt El Salvador te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of omdat u een reëel risico zou lopen te worden geconfronteerd met de doodstraf of executie, of met foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Bijgevolg moet u zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden geweigerd."

U bent vertrokken omwille van dezelfde problemen als uw schoonzoon en hebt zelf geen andere problemen gekend die u ertoe aangezet hebben El Salvador te verlaten (CGVS, p. 13, punt 122-124). Bijgevolg kan u evenmin een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer naar El Salvador aantonen.

De documenten die u neerlegt doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Uw paspoort en identiteitskaart kunnen hoogstens uw identiteit staven. Die staat niet ter discussie. Uw medisch dossier houdt geen verband met uw asielmotieven. U verklaart dat u problemen aan uw schildklier en aan uw nieren heeft. U heeft ook bijna een hartstilstand gekregen. U neemt medicatie voor uw aandoeningen (CGVS, p. 16, punt 155). Uit uw verklaringen blijkt immers nergens dat u omwille van uw ras, uw

nationaliteit, uw politieke of religieuze overtuiging, of omwille van uw toebehoren tot een bepaalde sociale groep in uw land van herkomst niet op een passende behandeling van uw medische problemen zou kunnen rekenen. De door u geschetste problemen vallen evenmin onder de bepalingen inzake subsidiaire bescherming zoals opgenomen in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS wijst er op dat de beoordeling van deze problematiek een exclusieve bevoegdheid van de Dienst Vreemdelingenzaken is, zodat het enkel aan de Dienst Vreemdelingenzaken toekomt om te oordelen of uw medische problemen aanleiding kunnen geven tot een onmenselijke of vernederende behandeling in El Salvador en dus al dan niet een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel vevat in artikel 3 EVRM. Voor de beoordeling van de door u aangehaalde medische problemen dient u zich dan ook te wenden tot de geëigende procedure hiervoor voorzien in artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet.

Gezien het geheel van de bovenstaande vaststellingen heeft u niet aannemelijk gemaakt El Salvador te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of omdat u een reëel risico zou lopen te worden geconfronteerd met de doodstraf of executie, of met foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Bijgevolg moet u zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden geweigerd.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

*Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de **COI Focus El Salvador: Retour au pays des ressortissants van 17 december 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20201217.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.*

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders **kan** leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de **COI Focus**

El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de **COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf) en de **“UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador” van maart 2016** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegeïmpliceerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïmpliceerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De bestreden beslissing luidt in hoofde van de derde verzoekende partij als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te bezitten en op 13 september 1986 in Santa Tecla (La Libertad) geboren te zijn. U woonde sinds 2008 in de Urbanizacion Nuevo Lourdes, in Colon (La

Libertad). U woonde samen met uw man (...) en jullie twee dochters. Naast u woonde uw moeder (...). U werkte als verkoopster bij Unicomer.

U man werkte als Uber en had via het platform een klant leren kennen. In het begin was dat een gewone klant, die betaalde. Maar uw man werd onder druk gezet om gratis ritjes uit te voeren. De klant in kwestie biechtte ook op dat hij een bendelid is. Op 26 oktober, de dag voor jullie vertrek naar België, hield het bendelid uw man en dochter tegen op straat. Hij bedreigde uw man en nam zijn telefoon af. Het bendelid zei dat hij uw man zou vermoorden.

Op 27 oktober 2019 vertrok u uit El Salvador. U kwam een dag later in België aan. Hier diende u op 4 november 2019 een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek legt u verschillende documenten neer. Uw paspoort, uw identiteitskaart, het paspoort van uw dochter (...), het paspoort van uw dochter (...), uw huwelijksakte, een attest van uw werkgever, een document over uw ontslagvergoeding en een bankafschrift.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. U beroept zich in het kader van uw verzoek op dezelfde motieven (CGVS, p. 12, punt 86) als uw partner (...). In het kader van zijn verzoek werd besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. De beslissing luidt aangaande deze zelfde motieven als volgt:

"Uit uw verklaringen blijkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u El Salvador diende te verlaten en/of er niet naar terug zou kunnen keren uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of dat u er een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. U verklaart te vrezen dat u of iemand van uw gezin vermoord zal worden door leden van bende 18. U had problemen met het bendelid genaamd Pizza, maar vreest niet enkel hem, maar heel die bende. U vreest tevens dat zij u willen rekruteren (CGVS, 26 april 2021, vanaf hier CGVS III, p. 9, punt 58-61).

*Vooreerst dient opgemerkt dat, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de facto autoriteit, dan nog pogen deze bendes eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en territoriale positie te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd (cf. **COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf)). Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de reden van de vervolging veelal **niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met de Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig. Dit is bijvoorbeeld het geval in situaties van afpersing en vervolging omwille van financiële redenen.***

Ook een band met de Conventie op basis van het behoren tot een sociale groep is in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend. Om tot een sociale groep te behoren dient men immers te beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een

aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en wanneer de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. **Aldus is het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing, onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.**

Bovendien zijn uw verklaringen over uw problemen met het bendelid genaamd Pizza en bende 18 niet aannemelijk. Omdat u niet meer deed wat zij wilden, gratis ritten voorzien voor Pizza, willen zij u of iemand van uw gezin vermoorden. U denkt ook dat het mogelijk is dat zij u wilden rekruteren (CGVS III, p. 9, punt 58-61). Jullie slagen er niet in dat verhaal aannemelijk te maken.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u niet consistent bent over de periode waarbinnen u Uberchauffeur was. Op DVZ verklaart u tussen juni 2019 en augustus 2019 als Uberchauffeur te hebben gewerkt (Verklaring DVZ, p. 7, vraag 12). U bevestigt, eveneens op DVZ: "Ik ben uber chauffeur. Ik was nog maar een week aan het werk. Het was ergens begin juli 2019 (DVZ, vragenlijst CGVS, vraag 5)." Tijdens CGVS I verklaart u, op twee verschillende momenten in het persoonlijk onderhoud, telkens dat u in februari 2018 – meer dan een jaar eerder – begon als Uberchauffeur (CGVS I, p. 11, punt 112 en p. 16, punt 137). Tijdens CGVS III werd u gevraagd hoe lang u, op het moment dat u Pizza leerde kennen, al Uberchauffeur was. U antwoordt: "Sinds februari. [...] Dus februari, tot en met juli, vijf maanden (CGVS III, p. 3, punt 10)." Gezien uw eerste rit voor Pizza plaatsvond in juli 2019 (CGVS II, p. 4, punt 24), en al uw interacties en problemen met hem zich in 2019 afspeelden, moet hier afgeleid worden dat u februari 2019 bedoelt, in tegenstelling tot 2018 zoals u tot twee keer toe vermeldde op andere momenten. U legt aldus, op drie verschillende momenten, drie verschillende verklaringen af over wanneer u met uw werk als Uberchauffeur begon. Juni 2019, februari 2018 en februari 2019. Echter, u legt ook hierdoor ook verschillende verklaringen af over, hoelang nadat u begon te werken als chauffeur, u door Pizza benaderd werd – een week tegenover vijf maanden. Dit is maar weinig doorleefd en doet heel wat vragen rijzen.

Uit informatie blijkt dat taxichauffeurs en transportarbeiders vaak het slachtoffer worden van afpersing en daardoor gevaar kunnen lopen. InSight Crime schrijft in hun rapport 'A Criminal Culture: Extortion in Central America' het volgende: "Nevertheless, there is little doubt that extortion impacts murder rates among specific segments of the population, notably bus and taxi drivers. [...] Throughout the Northern Triangle countries, transport workers are some of the most endangered citizens (p. 35)." (Desalniettemin lijkt het weinig twijfel dat afpersing de moordcijfers onder specifieke segmenten van de bevolking, met name bus- en taxichauffeurs, beïnvloedt. [...] In de landen van de Noordelijke Driehoek behoren transportarbeiders tot de meest bedreigde burgers) In zijn academisch artikel 'Street corner decisions: an empirical investigation of extortionist choices in El Salvador (2021)' schrijft Carlos Ponce: "Extortion rackets are run by gang cliques in their own territory, which usually includes one or multiple adjacent neighbourhoods, where they collect fees from local businesses and buses, taxi cabs, and delivery trucks that enter their turf (p. 148)." (Afpersingspraktijken worden gerund door bendecliques op hun eigen grondgebied, dat meestal een of meerdere aangrenzende buurten omvat, waar ze vergoedingen innen van lokale bedrijven en bussen, taxi's en bestelwagens die hun terrein betreden) U erkent op een bepaald moment zelf het gevaar dat aan de job verbonden is. Gevraagd of Uberchauffeur zijn gevaarlijk is in El Salvador, zegt u namelijk: "Het is even erg als taxi chauffeur zijn, misschien nog slechter. Er is niet echt een waarborg op veiligheid (CGVS I, p. 16, punt 143)." Tegen het licht van die verklaring en de algemene informatie komen verschillende elementen uit uw verhaal weinig overtuigend over.

Zo hebt u tijdens uw ritten heel wat persoonlijke informatie met Pizza gedeeld. Hij wist dat u twee dochters had en kende de naam van een van hen, hij wist zelfs waar zij naar school gingen. Hij wist dat u een vrouw had en waar zij werkte. Hij wist dat jullie allemaal in Nuevo Lourdes woonden en waar u werkte. U hebt hem die zaken allemaal zelf verteld voor u wist dat hij een bendelid was (CGVS III, p. 8, punt 46-50). Het doet vragen rijzen dat u als chauffeur dergelijke informatie deelde met een onbekende man. Zeker gezien de, hierboven geschetste, Salvadoraanse context. Doorheen uw persoonlijke onderhoud, wordt u verschillende keren gevraagd waarom u zo'n persoonlijke informatie zou delen met een klant en of u daar niet voorzichtiger mee moest zijn. U slaagt er niet in een eenduidige uitleg te geven en geeft heel veel verschillende verklaringen. U herhaalt meermaals dat Pizza slechts sporadisch vragen stelde en dat het niet om rechtstreekse vragen ging. U hebt hem niet alles in een keer verteld. U had nooit gedacht dat hij een bendelid was en die zaken tegen u zou gebruiken. U sprak met hem

gewoon zoals u normaal sprak met uw passagiers tijdens uw 4000 ritten als chauffeur. Uber was een nieuw fenomeen, u had geen weet van Uberchauffeurs die afgeperst werden of gedwongen werden ritten te doen. Door het type klanten leek het u geen risicovol werk. Het was uw eerste job als chauffeur en u dacht dat sociaal zijn en praten met de passagier erbij hoorde. U had geen ervaring als chauffeur en wist niet dat dit met u kon gebeuren. U was nooit eerder afgeperst of bedreigd en hebt geen andere problemen gehad met klanten waarvoor u in het zwart reed. Pizza maakte de informatie beetje bij beetje bij u los (CGVS I, p. 16, punt 142-145; CGVS II, p. 3-4, p. 11-12, punt 16-17, 101 en CGVS III p. 3-4, p. 8 punt 12, 16, 45, 49). U slaagt er met die resem aan verklaringen niet in uit te leggen waarom u die persoonlijke informatie met Pizza gedeeld hebt, zeker gezien u zelf aangeeft hoe gevaarlijk het werk als Uberchauffeur is. Uw herhaaldelijke verklaringen als zou Pizza nooit rechtstreekse vragen gesteld hebben, stroken niet met andere van uw verklaringen. Zo stelde hij vragen als waar uw vrouw werkte en of uw dochters naar school gingen in Santa Tecla, waarop u dan zelf antwoordde waar zij naar school gingen. Vragen als waar uw vrouw werkt zijn net wel heel direct (CGVS II, p. 4, punt 17, CGVS III, p. 4, punt 16 en p. 8, punt 45 en 50). U zegt ook enerzijds dat u geen ervaring had, anderzijds dat u altijd zo sprak met uw klanten tijdens uw 4000 ritten. Dat sociaal zijn gewoon bij de job hoorde, is geen verklaring voor het feit dat u persoonlijke informatie deelde met een vreemde. Dat u geen weet had van andere Uberchauffeurs die problemen gehad hebben en zelf nog niets meegemaakt had, is dat evenmin. U vertelde hem niet alles in een keer en had niet verwacht dat hij een bendelid was en die zaken tegen u kon gebruiken, ook dat kan allemaal niet overtuigen. Los van hoe vaak Pizza u vragen stelde en op welke manier hij dat deed, komt het weinig overtuigend over dat u hem zaken zou vertellen als waar uw vrouw werkt en waar uw dochters schoollopen. Samengevat dient opgemerkt te worden dat u er niet in slaagt uit te leggen waarom u zoveel persoonlijke informatie gedeeld hebt met deze man, zeker in het licht van uw verklaring over hoe gevaarlijk deze job wel is in El Salvador. Uw antwoorden op de verschillende vragen hierover komen weinig doorleefd en onsamenhangend over.

Bovenstaande vaststellingen over uw verregaande openheid tegenover Pizza zijn nog minder overtuigend door het feit dat het delen van persoonlijke informatie tussen jullie helemaal niet wederzijds was. Zo blijkt dat u niet eens zijn naam kent en eigenlijk niets weet over zijn persoon. U weet enkel dat hij ook in Nuevo Lourdes woonde, maar niet precies waar (CGVS II, p. 11, p. 94-95 en CGVS III, p. 9, punt 54-55). U moest hem altijd afzetten en ophalen aan Park Feniks (CGVS II, p. 3, punt 12-14 en CGVS III, p. 10, punt 65). In totaal hebt u ongeveer 50 ritten voor hem gedaan. De eerste 15 à 20 ritten betaalde hij gewoon en verliep alles normaal. Dan begon de week van 1 augustus, de week van de feesten, waarin u nog heel veel ritten voor hem hebt uitgevoerd. Op 8 augustus ontdekt u dan dat hij een bendelid is (CGVS III, p. 4-5, punt 17-19 en 24). Dus voor u ontdekte dat Pizza een bendelid was, had u al een twintigtal ritten voor hem gedaan. Tijdens die ritten deelt u persoonlijke informatie over uzelf en uw gezinsleden met die man, maar hij vertelt u niet eens zijn echte naam en laat zich nooit ophalen of afzetten aan zijn eigen huis, maar altijd aan dat park. In elk geval, u bent niets over zijn persoon te weten gekomen, maar deelt wel zelf gevoelige informatie. Dit is wel zeer opmerkelijk. Erop gewezen dat er geen sprake is van evenwicht in jullie relatie, verklaart u: "Hij was mijn klant. Hij was geen vriend, geen collega. Ik kon hem niet meer vragen dan hij mij vroeg. Mijn rol was leverancier, hij was een klant. Hij stelde mij vragen en ik beantwoordde die normaal. Hij vroeg ook niet echt heel specifieke informatie, zoals wat de kinderen aten op school, of wanneer de schooluren waren. Hij vroeg gewoon of de kinderen naar school gingen. En of ze in de kolonie gingen. Maar daar is maar een school. Dus toen ik ja zei, wist hij waar ze naar school gingen. Zo verzamelde hij informatie over mij zonder dat ik het doorhad. Het is maar op het einde dat ik besepte dat hij al die informatie van mij had losgepeuterd om mij te kunnen afpersen (CGVS III, p. 8, punt 50)." Die uitleg is weinig overtuigend en kan niet verklaren waarom u persoonlijke informatie deelde met iemand wiens naam u, in al die ritten, niet eens bent te weten gekomen, zeker in het licht van objectieve informatie over het gevaar van dit werk en uw eigen verklaringen over het gevaar voor chauffeurs in El Salvador.

Op 8 augustus uit Pizza zich aan u als bendelid. Vanaf dat moment moest u altijd voor hem beschikbaar zijn en gratis ritten uitvoeren. Anders zou u, of iemand van uw gezin, vermoord worden. U mocht ook de politie niet inschakelen en moest altijd bereikbaar zijn. U was erg bang en stemde in (CGVS I, p. 13, punt 128 en CGVS III, p. 4-5, punt 22-23). Op 14 augustus, slechts zes dagen na de bedreigingen, beslist u echter al om te stoppen met de gratis ritten. U nam die dag bewust de telefoon niet op. U wilde geen ritten meer voor hem doen en wilde niet betrokken geraken bij de bende (CGVS III, p. 6, punt 30). Dat u eerst instemt uit angst en dan vervolgens plots beslist om gewoon de telefoon niet meer op te nemen is uiterst vreemd. Uw verklaring hiervoor kan echter volstrekt niet overtuigen. "Ik dacht dat hij iemand anders zou bellen, een andere taxichauffeur of Uber. En dat hij misschien iemand anders zou afpersen, zo gaat dat in El Salvador. Maar dit was niet het geval, hij is naar mijn werk gekomen (CGVS III, p. 5, punt 23)." Dat u zonder reden zou denken dat u hem gewoon kon negeren zonder gevolgen

daarvan te zullen moeten dragen, omdat u simpelweg dacht dat hij wel iemand anders zou bellen is vanzelfsprekend niet geloofwaardig. Zeker gezien u wist dat u hem al die persoonlijke informatie over u en uw gezin had meegedeeld. Pizza kwam daarop naar uw werk en wachtte u daar op. U wordt gevraagd waarom u denkt dat u zonder gevolgen tegen de, aan doodsb bedreigingen gekoppelde, eisen van het bendelid kon ingaan. U antwoordt: "Het leek mij absurd dat hij me zou achtervolgen en lastig vallen. Louter en alleen om die ritten uit te voeren. Ik weet dat afpersing heel erg is in El Salvador. Dat bendes heel machtig zijn. Maar ik had niet gedacht dat ze voor zoiets eenvoudig zo veel represailles tegen mij zouden nemen. Uiteindelijk besepte ik dat dat wel zo was. Dat hij bereid was mij of mijn gezin te doden voor zoiets absurd (CGVS III, p. 6, punt 32)." Uw verklaring als zou u zich niet hebben kunnen inbeelden dat een lid van een van de uiterst gewelddadige bendes, die de Salvadoraanse maatschappij en burgers reeds decennia lang domineren, iets zou ondernemen tegen u, nadat u hem eerst al uw persoonlijke informatie had gegeven en vervolgens openlijk zijn eisen weigerde, is niet ernstig te noemen. Gevraagd of u dan de bedreigingen van 8 augustus wel serieus nam, zegt u: "Ik was bang en ik had die bedreigingen wel ernstig genomen. Maar er waren ondertussen al een tien, nee, zestal dagen verstreken. En ik dacht dat de dingen misschien veranderd waren. Ik wou niet met hem optrekken. Mijn leven zou daardoor in gevaar zijn, door rivaliserende bendes. Het loutere feit dat ik met hem rondhing, bracht mijn leven in gevaar (CGVS III, p. 6, punt 33)." Dat u dacht dat na zes dagen plots en zonder enige aanwijsbare reden de zaken zodanig zouden zijn veranderd dat u dit bendelid straffeloos kon negeren raakt kant noch wal. U wordt dan gevraagd wat op 14 augustus eventueel uw plan was wanneer u besloot de telefoon niet meer op te nemen: "Ik dacht dat hij ermee zou stoppen, met mij te praten. Zoals ik al meermaals gezegd heb, ik dacht dat hij iemand anders zou zoeken om af te persen. Hij heeft dat echter niet gedaan en dat verraste mij. Toen besepte ik wel dat het ernstig was (CGVS III, p. 13, punt 90)." Gevraagd waarom u denkt dat hij gewoon een andere persoon zou vinden, zegt u: "Ik dacht dat hij het beu zou worden om mij te bellen en dat hij een ander Uber of taxi zou bellen. Er is niets eenvoudiger dan dat. Hij heeft dat niet gedaan [...] (CGVS III, p. 13, punt 91)." Het houdt weinig steek dat u op 14 augustus louterweg beslist te stoppen met ritten uit te voeren voor Pizza, op de manier zoals u dat voorstelt. Zonder concreet plan. Hij legt op 8 augustus verschillende voorwaarden en eisen op, gekoppeld aan doodsb bedreigingen aan het adres van u en uw gezin. Dat u dan zes dagen later denkt dat u zonder gevolgen tegen die eisen in kon gaan is weinig aannemelijk.

Op 26 oktober, de dag voor uw vertrek, was u uw huis aan het leeghalen. Pizza heeft u verschillende keren gebeld maar u nam niet op. Die avond ging u met uw dochter (...) eten halen, op de terugweg benaderde Pizza jullie op straat. Hij was kwaad, nam uw gsm af en zei dat u moest oppassen want hij zou u doden (CGVS III, p. 7 en 14, punt 41 en 99). U had de ochtend van 26 oktober uw auto al bij uw schoonbroer gezet en was niet van plan op te nemen als Pizza zou bellen. Gevraagd wat uw plan was, legt u uit dat u gewoonweg niet zou opnemen en dan de volgende ochtend zou vertrekken, maar dat het probleem was dat u 's avonds nog uw private steeg hebt verlaten. Uw plan was dus om u te verbergen en niet te antwoorden. Toch verlaat u 's avonds uw private steeg – in de kolonie waar Pizza ook woont. U verklaart dat Pizza u de hele namiddag en avond heeft zitten bellen. 's Avonds dacht u dat hij al in Santa Tecla zou zitten en u bent buiten gekomen om eten te halen, omdat u dacht dat hij niet meer in de buurt zou zijn (CGVS III, p. 11-12, punt 74-80). Hier dient te worden opgemerkt dat u op 14 augustus al eens bewust niet had opgenomen toen Pizza u belde. Hij reageerde door u die dag op te wachten aan uw werk en waarschuwde u om niet meer zo te handelen, anders tekende u uw doodsvonniss (CGVS I, p. 13, punt 129). U verklaart zelf dat u vanaf dan wist dat het ernstig was. In die context beslist u op 26 oktober opnieuw bewust de oproepen van Pizza te negeren. Dat komt op zich al opmerkelijk over. U legt daarenboven geen overtuigende verklaringen af over wat uw plan was. Dat u na de duidelijke waarschuwing van 14 augustus en de bedreigingen daarna beslist om de oproepen van Pizza gewoon te negeren is weinig overtuigend. Dat u na het niet beantwoorden van verschillende oproepen uw private steeg verlaat om eten te halen omdat u denkt dat Pizza wel al zal weg zijn, ook niet. Immers was er geen enkele aanwijzing dat Pizza – die ook in uw kolonie woont – u niet zou komen opzoeken, wel integendeel, zoals bleek uit het incident van 14 augustus. Evenmin is er enige reden om aan te nemen dat Pizza niet gewoon iemand anders zou kunnen sturen om u op te wachten. Dat u in die omstandigheden toch gewoon uw steeg verlaat om eten te gaan halen is geenszins geloofwaardig. Temeer daar u dit reeds had gepland en het verwacht kan worden dat u wel eten zou hebben weten te voorzien om dergelijk risico te vermijden, of anders die dag toch gewoon zonder avondeten zou doorbrengen.

Na opnieuw een gebrek aan medewerking van uw kant en verschillende niet beantwoorde oproepen, benadert Pizza u in de avond van 26 oktober. Hij heeft u in de aanloop naar dat moment al verschillende keren gewaarschuwd en bedreigd. Maar behalve uw gsm afnemen en u opnieuw bedreigen doet hij u weer niets. U wordt verschillende keren gevraagd waarom Pizza op 26 oktober niets deed. Op uw

laatste persoonlijk onderhoud zegt u: "Dat weet ik niet. Dat is een wonder. Want hij had het kunnen doen. [...] Hij heeft altijd die kans gehad, om mij te doden. Elke keer als ik bij hem was, kon hij me doden. [...] Maar ik was hem nog altijd van nut, als chauffeur. Voor mij was de garantie dat ik in leven kon blijven, mijn telefoon. Omdat dat een manier was voor hem om met mij te communiceren. Die garantie verdween op het moment dat hij mijn telefoon afpakte (CGVS III, p. 15, punt 105-106)." Erop gewezen dat dat geen uitleg is waarom hij u op 26 oktober niet vermoordde, nadat hij uw telefoon, uw enige garantie, afnam, zegt u: "Ik weet het niet. Ik begrijp het ook niet. Want hij had het gekund. Misschien wou hij met mij spelen, mij terroriseren vooraleer mij te doden. Ik ben niet lang genoeg in El Salvador gebleven om het te kunnen uitvinden (CGVS III, p. 15, punt 107)." Pizza uit zich op 8 augustus als bendelid, vraagt gehoorzaamheid van u en linkt daar doodsbedreigingen aan. Op 14 augustus negeert u zijn eisen een eerste keer en doet hij u niets. Daarna probeert u nog verschillende keren ritten te weigeren, hij bedreigt u maar doet u niets. Op 26 oktober belt hij u verschillende keren, u negeert zijn oproepen. Wanneer hij u die avond op straat aanspreekt neemt hij uw gsm af, bedreigt hij u weer, maar doet hij opnieuw niets. Keer op keer werkt u dit bendelid tegen maar nooit komt u in de problemen. Dergelijke gelaten reactie van uw belager kan maar weinig overtuigen in het licht van informatie over het gebruik van geweld door bendeleden die iets van hun slachtoffer gedaan willen krijgen. U slaagt er niet in daar een verklaring voor te geven.

Verder valt op dat Pizza u in de beginperiode, die eerste 15 à 20 ritten gewoon betaalt. Hij betaalde zelfs goed (CGVS III, p. 3 en 4, punt 9 en 19). Zelfs op het moment dat hij zich als bendelid uit, betaalt hij nog 200 dollar om zijn schulden voor die week te voldoen (CGVS III, p. 4-5, punt 22). Het was zijn plan om u uit te buiten maar betaalt u eerst nog, nadat hij al te kennen had gegeven een bendelid te zijn, voor die hele voorgaande periode. Gevraagd waarom hij dat zou doen, zegt u: "Ik begrijp dat ook niet goed. Volgens mij wilde hij eerst mijn zwaktes leren kennen. Hij wilde meer te weten komen over mijn leven, waar ik woonde, wie mijn vrouw en dochters waren. Hij wilde informatie over mij inwinnen en daarvoor moest hij vriendelijk zijn tegen mij (CGVS III, p. 7-8, punt 44)." Indien hij informatie uit u wilde krijgen door vriendelijk te doen houdt het geen steek dat hij dit vervolgens doet door u te zeggen dat hij bij een bende hoort en u vervolgens te bedreigen. U verklaart op een ander moment hierover dat u het excuus gebruikte geen geld meer te hebben voor brandstof en hij daarom betaalde (CGVS II, p. 4 en 10, punt 24-25 en 86). Dit blijkt nergens uit uw vrij relaas. Daar heeft u het louter over de achterstallige betaling van de voorgaande ritten (CGVS I, p. 13 en CGVS II, p. 2). Dit verklaart bovendien niet waarom hij u 200 dollar gaf. Er vervolgens op gewezen dat hij u al veel eerder kon bedreigen en gevraagd waarom hij, als bendelid, zo veel geld zou betalen om een chauffeur te hebben, die hij uiteindelijk daarbovenop met dreiging van geweld tot gehoorzaamheid dwingt, antwoordt u naast de kwestie. "Hij vroeg me nooit rechtstreeks informatie. Hij vroeg niet rechtstreek wie mijn vrouw was, maar elke rit stelde hij een vraag. Wie mijn dochters waren, wie mijn vrouw was. Hij heeft echt zijn tijd genomen om mij te onderzoeken. Om te weten te komen wie ik was en om mijn gezin te leren kennen. Als ik boos was geworden, of als hij mij ineens bedreigd had, was het voor mij misschien gemakkelijker geweest om te vluchten. Ik denk dat dit het kan zijn, maar ik weet ook niet hoe zij werken (CGVS III, p. 8, punt 45)." Het houdt weinig steek dat een bendelid u eerst 15 à 20 ritten goed zou betalen en u zelfs 200 dollar geven tijdens de rit waarin hij zich uit als bendelid en u bedreigt, enkel om een chauffeur te hebben. Uw ontwijkende en inconsistente verklaringen die u daarover geeft kunnen niet overtuigen. Later verklaart u hierover dan plots dat u denkt dat hij u misschien wilde rekruteren. Gevraagd waaruit u dat afleidt, zegt u dat er geen andere uitleg mogelijk is waarom hij die moeite zou gedaan hebben. U denkt dat u rekruteren zijn intentie was, maar bent het niet zeker (CGVS III, p. 8-9, punt 51-52). Gevraagd of hij ooit iets in die zin heeft gezegd zegt u: "Nee. Misschien omdat hij de tijd er niet voor had. Misschien was hij van plan om mij dat ooit te zeggen. Maar toen had ik het land al verlaten (CGVS III, p. 9, punt 53)." U slaagt er niet in aannemelijk te maken dat Pizza u wilde rekruteren. U kan daarvoor geen concrete indicaties voorleggen en noemt het zelf een hypothese (CGVS III, p. 14, punt 95). Uw uitleg komt neer op giswerk. Bovendien, hoewel u nu zegt dat er geen andere verklaring hiervoor is, geeft u op geen enkel eerder moment – tijdens een van uw drie persoonlijke onderhouds – aan dat de bende 18 u zou willen rekruteren. Dergelijke inconsistente verklaringen halen de geloofwaardigheid van uw vluchtmotieven verder onderuit.

Verder dient te worden opgemerkt dat u op DVZ, gevraagd naar een overzicht van de feiten die u ertoe hebben aangezet uw land te verlaten, verklaringen aflegt die niet te rijmen vallen met uw verklaringen op het CGVS of daar zelfs helemaal haaks op staan. Zo verklaart u er, over Pizza: "Ik denk dat hij van de bende mara 18 is (DVZ, vragenlijst CGVS, vraag 5)." Op het CGVS vertelt u categoriek dat de man lid is van bende 18 en u een tattoo toonde van het cijfer 18 op zijn onderlip (CGVS, 14 oktober 2020, vanaf hier CGVS I, p. 17, punt 155; CGVS, 7 december 2020, vanaf hier CGVS II, p. 6, punt 39 en CGVS III, p. 4-5, punt 22). Dat u op DVZ enkel verklaarde te denken dat hij lid is van bende 18, is

opmerkelijk. Verder verklaart u: "Hij stuurde dreigberichten via whatsapp (DVZ, vragenlijst CGVS, vraag 5)." Tijdens CGVS I en III verklaart u dat hij u geen berichten stuurde, maar u bedreigde in oproepen (CGVS I, p. 14, punt 129 en CGVS III, p. 6, punt 34 en p. 11, punt 71). Ook uw verklaring op DVZ: "We kwamen goed overeen en hadden veel gesprekken over waar we werkten en onze families etc. (DVZ, vragenlijst CGVS, vraag 5)" komt vreemd over. U verklaart op het CGVS meermaals dat u eigenlijk amper iets weet over Pizza. Daarover bevestigd op uw laatste persoonlijk onderhoud kan u enkel aanhalen dat hij ook in Nuevo Lourdes woont (CGVS III, p. 9, punt 54). Alles samengenomen komen uw verklaringen op DVZ (DVZ, vragenlijst CGVS, vraag 5) niet voldoende overeen met uw verklaringen op het CGVS. Dit ondermijnt uw geloofwaardigheid.

Ook uw schoonmoeder (...) legt weinig overtuigende verklaringen af op DVZ (DVZ 19/25731, vragenlijst CGVS, vraag 5). Over uw problemen zegt zij enkel: "Mijn schoonzoon werkt als uber chauffeur en kreeg bedreigingen tegen hem en de familie (DVZ 19/25731, vragenlijst CGVS, vraag 5)." Ze weet, op DVZ, niet wanneer de bedreigingen begonnen. Zij beroept zich zowel op DVZ als op het CGVS op het feit dat u en uw vrouw haar niet veel vertelden, om haar niet ongerust te maken en haar geen stress te bezorgen. Die uitleg kan niet overtuigen. Zij verzoekt zelf internationale bescherming om de problemen die u gehad hebt (CGVS 19/25731, p. 13, punt 123). Dan wordt van haar verwacht dat zij concreet kan vertellen wat jullie in El Salvador hebben meegemaakt en wat jullie daar te vrezen hebben. Ook op DVZ al. Zij verklaarde daar verder nog: "Ik denk wel dat mijn schoonzoon een klacht heeft ingediend, maar ik ben dit niet zeker (DVZ 19/25731, vragenlijst CGVS, vraag 5)." Gezien zij, volgens haar verklaringen op het CGVS, er zelf bij was toen u klacht ging indienen (CGVS 19/25731, p. 16, punt 163), komt dat totaal niet aannemelijk over.

Ook op het CGVS legt zij vage verklaringen af over de problemen, die bovendien inconsistent zijn met de uwe. De voorstelling die zij tijdens haar vrije relaas maakt van de feiten is weinig concreet en vaag (CGVS 19/25731, p. 11-12, punt 112-119). Zo vertelt zij onder meer niets over het incident van 14 augustus aan uw werk. Zij verklaart louter: "Mijn schoonzoon begon ondertussen ook ritjes te weigeren voor die man. En er waren ook keren dat hij die oproepen niet beantwoordde. Maar die man bleef aandringen en toen waren er altijd enkele ritjes die hij wel uitvoerde voor die man." Vervolgens begint zij over het ontslag van uw partner, dat verschillende weken later pas gebeurde (CGVS 19/25731, p. 12, punt 11, CGVS II, p. 2). Aangaande het laatste incident, wanneer Pizza uw man met de dood bedreigde omdat hij zijn gsm niet opnam, weet ze in haar vrije relaas enkel het volgende te zeggen: "Die man heeft hem toen bestolen van zijn gsm (CGVS 19/25731, p. 12, punt 119)." Dergelijke vage verklaringen tijdens het vrije relaas van uw schoonmoeder ondermijnen verder de geloofwaardigheid van jullie vluchtmoetieven.

Uw vrouw (...) legt eveneens opmerkelijke verklaringen af op DVZ (DVZ, 19/25733B, vragenlijst CGVS, vraag 5). Zij verklaart dat Pizza een vaste klant van u werd in augustus en dat hij na een tijdje vervoer vroeg buiten Uber om, in het zwart dus, rechtstreeks via uw telefoonnummer. Volgens uw verklaringen werd Pizza in juli al een klant en vroeg hij meteen, bij de eerste rit al, om in het zwart te werken (CGVS III, p. 2, punt 3). Dat rijmt alvast niet. Daarnaast valt op dat uw vrouw nergens vermeldde dat Pizza een bendelid is en zich als dusdanig geout heeft naar u toe. Dat gebeurde op 8 augustus, u stelt dat incident doorheen uw interviews voor als een echt kantelpunt, dat uw vrouw er op DVZ niets over zegt, is vreemd. Op 14 augustus beslist u dat u geen ritten meer wilde uitvoeren voor Pizza. Toen u al wist dat hij een bendelid was en u al enkele dagen gratis ritten uitvoerde (CGVS III, p. 4-6, punt 22-30). De versie die uw vrouw op DVZ uiteendoet, komt niet met uw verklaringen overeen. Zij stelt het als volgt voor: Pizza wordt in augustus een vaste klant, na een tijdje wil hij de ritten in het zwart laten uitvoeren, hij wilde u als privéchauffeur, na een week à tien dagen weigerde u hem nog te vervoeren en zocht u excuses omdat u begon door te hebben dat Pizza bezig was met clandestiene activiteiten. Dat gebeurde rond 10 augustus 2019 (DVZ, 19/25733B, vragenlijst CGVS, vraag 5). Net als voor u en voor uw schoonmoeder het geval was, ondermijnen de verklaringen van uw vrouw op DVZ jullie geloofwaardigheid.

Op het CGVS krijgt uw partner de kans om vrij te vertellen over jullie asielmotieven. Tijdens dat vrij relaas (CGVS 19/25733B, p. 8-11, punt 70-81) legt zij weinig gestructureerde en weinige concrete verklaringen af over de problemen die u met het bendelid Pizza had. Sommige van haar verklaringen staan haaks op de uwe. Zo verklaart zij dat u sinds juni al ritten deed voor Pizza. Volgens u was jullie eerste contact in juli. Uw partner vertelt niet concreet over jullie eerste ontmoeting. Zij vertelt ook niet concreet over 8 augustus, op die dag uitte Pizza zich volgens u als bendelid. U stelt het als een zeer belangrijk moment voor in uw verhaal. Zij vertelt hier louter het volgende over: "Hij gaf mij die details en vertelde dat er intimidaties ontstaan waren. En dat hij hem ook onder druk zette om die ritjes gratis te

doen. Om het zo te stellen. Hij heeft opgebiecht dat hij een bendelid was. Die persoon woonde in de kolonie" (CGVS 19/25733B, p. 8, punt 71). Uw partner zegt tijdens haar vrije relaas ook niets over het incident van 14 augustus op de parking van uw werk (CGVS 19/25733B, p. 8 en 9). Dat u haar niet alles op het moment zelf vertelde, om haar niet ongerust te maken kan in deze geen overtuigende verklaring zijn. Zij dient hier een verzoek om internationale bescherming in, om dezelfde motieven als de uwe. Dan wordt van haar verwacht dat zij weet welke problemen jullie precies hadden en waarom jullie gevlucht zijn.

De documenten die u neerlegt doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Uw paspoort en identiteitskaart kunnen enkel uw identiteit staven, maar die wordt niet betwist. Het attest van uw werkgever kan staven dat u voor Soft Investments werkte, ook dat wordt niet betwist. De aangifte die u daar indiende en hier neerlegt, kan louter op zich uw ongeloofwaardige relaas niet herstellen. Immers vermogen documenten enkel een geloofwaardig relaas te ondersteunen. Bovendien zijn dergelijke aangiften volledig gebaseerd op uw eigen verklaringen waardoor de bewijswaarde beperkt is. Uit uw documentatie over uw werk als Uberchauffeur kan niets afgeleid worden met betrekking tot uw problemen met Pizza. Met de waterfactuur wil u aantonen dat uw vrouw mede-eigenaar was van het huis waarin uw schoonmoeder woonde. Dat is niet relevant voor uw asielmotieven. Het kaartje van Colon en de krantenartikelen die u neerlegt hebben geen betrekking op uw persoonlijk verhaal.

Gezien het geheel van de bovenstaande vaststellingen heeft u niet aannemelijk gemaakt El Salvador te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of omdat u een reëel risico zou lopen te worden geconfronteerd met de doodstraf of executie, of met foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Bijgevolg moet u zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden geweigerd."

U bent vertrokken omwille van dezelfde problemen als uw partner en hebt zelf geen andere problemen gekend die u ertoe aangezet hebben El Salvador te verlaten (CGVS, p. 12, punt 86). Bijgevolg kan u evenmin een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer naar El Salvador aantonen.

De documenten die u neerlegt doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Uw paspoort en identiteitskaart kunnen enkel uw identiteit staven, die staat niet ter discussie. Hetzelfde geldt voor de paspoorten van uw dochters. Uw huwelijksakte staaft jullie huwelijk, dat evenmin ter discussie staat. Het attest van uw werkgever kan aantonen waar u werkte, hetgeen niet betwist wordt. U legt ook een document van uw ontslagvergoeding neer. Dat is niet relevant voor uw asielmotieven. Met het bankafschrift dat u neerlegt, wil u aantonen hoeveel u bijdroeg voor het huis dat deels uw eigendom was. Dat heeft geen betrekking op uw asielmotieven.

Gezien het geheel van de bovenstaande vaststellingen heeft u niet aannemelijk gemaakt El Salvador te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of omdat u een reëel risico zou lopen te worden geconfronteerd met de doodstraf of executie, of met foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Bijgevolg moet u zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden geweigerd.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u

zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de **COI Focus El Salvador: Retour au pays des ressortissants van 17 december 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20201217.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders **kan** leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de **COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de **COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf) en de "**UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador**" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie

waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In wat zich aandient als een enig middel voeren verzoekende partijen de schending aan van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM) en van “*het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van zorgvuldigheid en voorzorg*” (verzoekende partijen bedoelen wellicht het zorgvuldigheidsbeginsel).

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partijen in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partijen al dan niet voldoen aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. De verwerende partij maakt op 15 oktober 2021 overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over, waarin een evaluatie van de actuele situatie in El Salvador wordt gemaakt. Zij verwijst hierbij naar:

- COI Focus “*El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire*” van 13 juli 2021;
- COI Focus “*El Salvador: Situation sécuritaire*” van 12 oktober 2020.

2.4. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad verzoekers evenmin als vluchteling erkennen of hen de subsidiaire beschermingsstatus toekennen.

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde terecht in hoofde van verzoeker(s):

“Bovendien zijn uw verklaringen over uw problemen met het bendelid genaamd Pizza en bende 18 niet aannemelijk. Omdat u niet meer deed wat zij wilden, gratis ritten voorzien voor Pizza, willen zij u of iemand van uw gezin vermoorden. U denkt ook dat het mogelijk is dat zij u wilden rekruteren (CGVS III, p. 9, punt 58-61). Jullie slagen er niet in dat verhaal aannemelijk te maken.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u niet consistent bent over de periode waarbinnen u Uberchauffeur was. Op DVZ verklaart u tussen juni 2019 en augustus 2019 als Uberchauffeur te hebben gewerkt (Verklaring DVZ, p. 7, vraag 12). U bevestigt, eveneens op DVZ: "Ik ben uber chauffeur. Ik was nog maar een week aan het werk. Het was ergens begin juli 2019 (DVZ, vragenlijst CGVS, vraag 5)." Tijdens CGVS I verklaart u, op twee verschillende momenten in het persoonlijk onderhoud, telkens dat u in februari 2018 – meer dan een jaar eerder – begon als Uberchauffeur (CGVS I, p. 11, punt 112 en p. 16, punt 137). Tijdens CGVS III werd u gevraagd hoe lang u, op het moment dat u Pizza leerde kennen, al Uberchauffeur was. U antwoordt: "Sinds februari. [...] Dus februari, tot en met juli, vijf maanden (CGVS III, p. 3, punt 10)." Gezien uw eerste rit voor Pizza plaatsvond in juli 2019 (CGVS II, p. 4, punt 24), en al uw interacties en problemen met hem zich in 2019 afspeelden, moet hier afgeleid worden dat u februari 2019 bedoelt, in tegenstelling tot 2018 zoals u tot twee keer toe vermeldde op andere momenten. U legt aldus, op drie verschillende momenten, drie verschillende verklaringen af over wanneer u met uw werk als Uberchauffeur begon. Juni 2019, februari 2018 en februari 2019. Echter, u legt ook hierdoor ook verschillende verklaringen af over, hoelang nadat u begon te werken als chauffeur, u door Pizza benaderd werd – een week tegenover vijf maanden. Dit is maar weinig doorleefd en doet heel wat vragen rijzen.

Uit informatie blijkt dat taxichauffeurs en transportarbeiders vaak het slachtoffer worden van afpersing en daardoor gevaar kunnen lopen. InSight Crime schrijft in hun rapport 'A Criminal Culture: Extortion in Central America' het volgende: "Nevertheless, there is little doubt that extortion impacts murder rates among specific segments of the population, notably bus and taxi drivers. [...] Throughout the Northern Triangle countries, transport workers are some of the most endangered citizens (p. 35)." (Desalniettemin lijkt het weinig twijfel dat afpersing de moordcijfers onder specifieke segmenten van de bevolking, met name bus- en taxichauffeurs, beïnvloedt. [...] In de landen van de Noordelijke Driehoek behoren transportarbeiders tot de meest bedreigde burgers) In zijn academisch artikel 'Street corner decisions: an empirical investigation of extortionist choices in El Salvador (2021)' schrijft Carlos Ponce: "Extortion rackets are run by gang cliques in their own territory, which usually includes one or multiple adjacent neighbourhoods, where they collect fees from local businesses and buses, taxi cabs, and delivery trucks that enter their turf (p. 148)." (Afpersingspraktijken worden gerund door bendecliques op hun eigen grondgebied, dat meestal een of meerdere aangrenzende buurten omvat, waar ze vergoedingen innen van lokale bedrijven en bussen, taxi's en bestelwagens die hun terrein betreden) U erkent op een bepaald moment zelf het gevaar dat aan de job verbonden is. Gevraagd of Uberchauffeur zijn gevaarlijk is in El Salvador, zegt u namelijk: "Het is even erg als taxi chauffeur zijn, misschien nog slechter. Er is niet echt een waarborg op veiligheid (CGVS I, p. 16, punt 143)." Tegen het licht van die verklaring en de algemene informatie komen verschillende elementen uit uw verhaal weinig overtuigend over.

Zo hebt u tijdens uw ritten heel wat persoonlijke informatie met Pizza gedeeld. Hij wist dat u twee dochters had en kende de naam van een van hen, hij wist zelfs waar zij naar school gingen. Hij wist dat u een vrouw had en waar zij werkte. Hij wist dat jullie allemaal in Nuevo Lourdes woonden en waar u werkte. U hebt hem die zaken allemaal zelf verteld voor u wist dat hij een bendelid was (CGVS III, p. 8, punt 46-50). Het doet vragen rijzen dat u als chauffeur dergelijke informatie deelde met een onbekende man. Zeker gezien de, hierboven geschetste, Salvadoraanse context. Doorheen uw persoonlijke onderhoud, wordt u verschillende keren gevraagd waarom u zo'n persoonlijke informatie zou delen met een klant en of u daar niet voorzichtiger mee moest zijn. U slaagt er niet in een eenduidige uitleg te geven en geeft heel veel verschillende verklaringen. U herhaalt meermaals dat Pizza slechts sporadisch vragen stelde en dat het niet om rechtstreekse vragen ging. U hebt hem niet alles in een keer verteld. U had nooit gedacht dat hij een bendelid was en die zaken tegen u zou gebruiken. U sprak met hem gewoon zoals u normaal sprak met uw passagiers tijdens uw 4000 ritten als chauffeur. Uber was een nieuw fenomeen, u had geen weet van Uberchauffeurs die afgeperst werden of gedwongen werden ritten te doen. Door het type klanten leek het u geen risicovol werk. Het was uw eerste job als chauffeur en u dacht dat sociaal zijn en praten met de passagier erbij hoorde. U had geen ervaring als chauffeur en wist niet dat dit met u kon gebeuren. U was nooit eerder afgeperst of bedreigd en hebt geen andere problemen gehad met klanten waarvoor u in het zwart reed. Pizza maakte de informatie beetje bij beetje bij u los (CGVS I, p. 16, punt 142-145; CGVS II, p. 3-4, p. 11-12, punt 16-17, 101 en CGVS III p. 3-4, p. 8 punt 12, 16, 45, 49). U slaagt er met die resem aan verklaringen niet in uit te leggen waarom u die persoonlijke informatie met Pizza gedeeld hebt, zeker gezien u zelf aangeeft hoe gevaarlijk het werk als Uberchauffeur is. Uw herhaaldelijke verklaringen als zou Pizza nooit rechtstreekse vragen gesteld hebben, stroken niet met andere van uw verklaringen. Zo stelde hij vragen als waar uw vrouw werkte en of uw dochters naar school gingen in Santa Tecla, waarop u dan zelf antwoordde waar zij naar school gingen. Vragen als waar uw vrouw werkt zijn net wel heel direct (CGVS II, p. 4, punt 17, CGVS III, p. 4, punt 16 en p. 8, punt 45 en 50). U zegt ook enerzijds dat u geen ervaring had, anderzijds dat u altijd zo

sprak met uw klanten tijdens uw 4000 ritten. Dat sociaal zijn gewoon bij de job hoorde, is geen verklaring voor het feit dat u persoonlijke informatie deelde met een vreemde. Dat u geen weet had van andere Uberchauffeurs die problemen gehad hebben en zelf nog niets meegemaakt had, is dat evenmin. U vertelde hem niet alles in een keer en had niet verwacht dat hij een bendelid was en die zaken tegen u kon gebruiken, ook dat kan allemaal niet overtuigen. Los van hoe vaak Pizza u vragen stelde en op welke manier hij dat deed, komt het weinig overtuigend over dat u hem zaken zou vertellen als waar uw vrouw werkt en waar uw dochters schoollopen. Samengevat dient opgemerkt te worden dat u er niet in slaagt uit te leggen waarom u zoveel persoonlijke informatie gedeeld hebt met deze man, zeker in het licht van uw verklaring over hoe gevaarlijk deze job wel is in El Salvador. Uw antwoorden op de verschillende vragen hierover komen weinig doorleefd en onsamenhangend over.

Bovenstaande vaststellingen over uw verregaande openheid tegenover Pizza zijn nog minder overtuigend door het feit dat het delen van persoonlijke informatie tussen jullie helemaal niet wederzijds was. Zo blijkt dat u niet eens zijn naam kent en eigenlijk niets weet over zijn persoon. U weet enkel dat hij ook in Nuevo Lourdes woonde, maar niet precies waar (CGVS II, p. 11, p. 94-95 en CGVS III, p. 9, punt 54-55). U moest hem altijd afzetten en ophalen aan Park Feniks (CGVS II, p. 3, punt 12-14 en CGVS III, p. 10, punt 65). In totaal hebt u ongeveer 50 ritten voor hem gedaan. De eerste 15 à 20 ritten betaalde hij gewoon en verliep alles normaal. Dan begon de week van 1 augustus, de week van de feesten, waarin u nog heel veel ritten voor hem hebt uitgevoerd. Op 8 augustus ontdekt u dan dat hij een bendelid is (CGVS III, p. 4-5, punt 17-19 en 24). Dus voor u ontdekte dat Pizza een bendelid was, had u al een twintigtal ritten voor hem gedaan. Tijdens die ritten deelt u persoonlijke informatie over uzelf en uw gezinsleden met die man, maar hij vertelt u niet eens zijn echte naam en laat zich nooit ophalen of afzetten aan zijn eigen huis, maar altijd aan dat park. In elk geval, u bent niets over zijn persoon te weten gekomen, maar deelt wel zelf gevoelige informatie. Dit is wel zeer opmerkelijk. Erop gewezen dat er geen sprake is van evenwicht in jullie relatie, verklaart u: "Hij was mijn klant. Hij was geen vriend, geen collega. Ik kon hem niet meer vragen dan hij mij vroeg. Mijn rol was leverancier, hij was een klant. Hij stelde mij vragen en ik beantwoordde die normaal. Hij vroeg ook niet echt heel specifieke informatie, zoals wat de kinderen aten op school, of wanneer de schooluren waren. Hij vroeg gewoon of de kinderen naar school gingen. En of ze in de kolonie gingen. Maar daar is maar een school. Dus toen ik ja zei, wist hij waar ze naar school gingen. Zo verzamelde hij informatie over mij zonder dat ik het doorhad. Het is maar op het einde dat ik besepte dat hij al die informatie van mij had losgepeuterd om mij te kunnen afpersen (CGVS III, p. 8, punt 50)." Die uitleg is weinig overtuigend en kan niet verklaren waarom u persoonlijke informatie deelde met iemand wiens naam u, in al die ritten, niet eens bent te weten gekomen, zeker in het licht van objectieve informatie over het gevaar van dit werk en uw eigen verklaringen over het gevaar voor chauffeurs in El Salvador.

Op 8 augustus uit Pizza zich aan u als bendelid. Vanaf dat moment moest u altijd voor hem beschikbaar zijn en gratis ritten uitvoeren. Anders zou u, of iemand van uw gezin, vermoord worden. U mocht ook de politie niet inschakelen en moest altijd bereikbaar zijn. U was erg bang en stemde in (CGVS I, p. 13, punt 128 en CGVS III, p. 4-5, punt 22-23). Op 14 augustus, slechts zes dagen na de bedreigingen, beslist u echter al om te stoppen met de gratis ritten. U nam die dag bewust de telefoon niet op. U wilde geen ritten meer voor hem doen en wilde niet betrokken geraken bij de bende (CGVS III, p. 6, punt 30). Dat u eerst instemt uit angst en dan vervolgens plots beslist om gewoon de telefoon niet meer op te nemen is uiterst vreemd. Uw verklaring hiervoor kan echter volstrekt niet overtuigen. "Ik dacht dat hij iemand anders zou bellen, een andere taxichauffeur of Uber. En dat hij misschien iemand anders zou afpersen, zo gaat dat in El Salvador. Maar dit was niet het geval, hij is naar mijn werk gekomen (CGVS III, p. 5, punt 23)." Dat u zonder reden zou denken dat u hem gewoon kon negeren zonder gevolgen daarvan te zullen moeten dragen, omdat u simpelweg dacht dat hij wel iemand anders zou bellen is vanzelfsprekend niet geloofwaardig. Zeker gezien u wist dat u hem al die persoonlijke informatie over u en uw gezin had meegedeeld. Pizza kwam daarop naar uw werk en wachtte u daar op. U wordt gevraagd waarom u denkt dat u zonder gevolgen tegen de, aan doodsb bedreigingen gekoppelde, eisen van het bendelid kon ingaan. U antwoordt: "Het leek mij absurd dat hij me zou achtervolgen en lastig vallen. Louter en alleen om die ritten uit te voeren. Ik weet dat afpersing heel erg is in El Salvador. Dat bendes heel machtig zijn. Maar ik had niet gedacht dat ze voor zoiets eenvoudig zo veel represailles tegen mij zouden nemen. Uiteindelijk besepte ik dat dat wel zo was. Dat hij bereid was mij of mijn gezin te doden voor zoiets absurd (CGVS III, p. 6, punt 32)." Uw verklaring als zou u zich niet hebben kunnen inbeelden dat een lid van een van de uiterst gewelddadige bendes, die de Salvadoraanse maatschappij en burgers reeds decennia lang domineren, iets zou ondernemen tegen u, nadat u hem eerst al uw persoonlijke informatie had gegeven en vervolgens openlijk zijn eisen weigerde, is niet ernstig te noemen. Gevraagd of u dan de bedreigingen van 8 augustus wel serieus nam, zegt u: "Ik was bang en ik had die bedreigingen wel ernstig genomen. Maar er waren ondertussen al een tien, nee, zestal dagen

verstreken. En ik dacht dat de dingen misschien veranderd waren. Ik wou niet met hem optrekken. Mijn leven zou daardoor in gevaar zijn, door rivaliserende bendes. Het loutere feit dat ik met hem rondhing, bracht mijn leven in gevaar (CGVS III, p. 6, punt 33).” Dat u dacht dat na zes dagen plots en zonder enige aanwijsbare reden de zaken zodanig zouden zijn veranderd dat u dit bendelid straffeloos kon negeren raakt kant noch wal. U wordt dan gevraagd wat op 14 augustus eventueel uw plan was wanneer u besloot de telefoon niet meer op te nemen: “Ik dacht dat hij ermee zou stoppen, met mij te praten. Zoals ik al meermaals gezegd heb, ik dacht dat hij iemand anders zou zoeken om af te persen. Hij heeft dat echter niet gedaan en dat verraste mij. Toen besepte ik wel dat het ernstig was (CGVS III, p. 13, punt 90).” Gevraagd waarom u denkt dat hij gewoon een andere persoon zou vinden, zegt u: “Ik dacht dat hij het beu zou worden om mij te bellen en dat hij een ander Uber of taxi zou bellen. Er is niets eenvoudiger dan dat. Hij heeft dat niet gedaan [...] (CGVS III, p. 13, punt 91).” Het houdt weinig steek dat u op 14 augustus louterweg beslist te stoppen met ritten uit te voeren voor Pizza, op de manier zoals u dat voorstelt. Zonder concreet plan. Hij legt op 8 augustus verschillende voorwaarden en eisen op, gekoppeld aan doodsb bedreigingen aan het adres van u en uw gezin. Dat u dan zes dagen later denkt dat u zonder gevolgen tegen die eisen in kon gaan is weinig aannemelijk.

Op 26 oktober, de dag voor uw vertrek, was u uw huis aan het leeghalen. Pizza heeft u verschillende keren gebeld maar u nam niet op. Die avond ging u met uw dochter (...) eten halen, op de terugweg benaderde Pizza jullie op straat. Hij was kwaad, nam uw gsm af en zei dat u moest oppassen want hij zou u doden (CGVS III, p. 7 en 14, punt 41 en 99). U had de ochtend van 26 oktober uw auto al bij uw schoonbroer gezet en was niet van plan op te nemen als Pizza zou bellen. Gevraagd wat uw plan was, legt u uit dat u gewoonweg niet zou opnemen en dan de volgende ochtend zou vertrekken, maar dat het probleem was dat u 's avonds nog uw private steeg hebt verlaten. Uw plan was dus om u te verbergen en niet te antwoorden. Toch verlaat u 's avonds uw private steeg – in de kolonie waar Pizza ook woont. U verklaart dat Pizza u de hele namiddag en avond heeft zitten bellen. 's Avonds dacht u dat hij al in Santa Tecla zou zitten en u bent buiten gekomen om eten te halen, omdat u dacht dat hij niet meer in de buurt zou zijn (CGVS III, p. 11-12, punt 74-80). Hier dient te worden opgemerkt dat u op 14 augustus al eens bewust niet had opgenomen toen Pizza u belde. Hij reageerde door u die dag op te wachten aan uw werk en waarschuwde u om niet meer zo te handelen, anders tekende u uw doodsvonnis (CGVS I, p. 13, punt 129). U verklaart zelf dat u vanaf dan wist dat het ernstig was. In die context beslist u op 26 oktober opnieuw bewust de oproepen van Pizza te negeren. Dat komt op zich al opmerkelijk over. U legt daarenboven geen overtuigende verklaringen af over wat uw plan was. Dat u na de duidelijke waarschuwing van 14 augustus en de bedreigingen daarna beslist om de oproepen van Pizza gewoon te negeren is weinig overtuigend. Dat u na het niet beantwoorden van verschillende oproepen uw private steeg verlaat om eten te halen omdat u denkt dat Pizza wel al zal weg zijn, ook niet. Immers was er geen enkele aanwijzing dat Pizza – die ook in uw kolonie woont – u niet zou komen opzoeken, wel integendeel, zoals bleek uit het incident van 14 augustus. Evenmin is er enige reden om aan te nemen dat Pizza niet gewoon iemand anders zou kunnen sturen om u op te wachten. Dat u in die omstandigheden toch gewoon uw steeg verlaat om eten te gaan halen is geenszins geloofwaardig. Temeer daar u dit reeds had gepland en het verwacht kan worden dat u wel eten zou hebben weten te voorzien om dergelijk risico te vermijden, of anders die dag toch gewoon zonder avondeten zou doorbrengen.

Na opnieuw een gebrek aan medewerking van uw kant en verschillende niet beantwoorde oproepen, benadert Pizza u in de avond van 26 oktober. Hij heeft u in de aanloop naar dat moment al verschillende keren gewaarschuwd en bedreigd. Maar behalve uw gsm afnemen en u opnieuw bedreigen doet hij u weer niets. U wordt verschillende keren gevraagd waarom Pizza op 26 oktober niets deed. Op uw laatste persoonlijk onderhoud zegt u: “Dat weet ik niet. Dat is een wonder. Want hij had het kunnen doen. [...] Hij heeft altijd die kans gehad, om mij te doden. Elke keer als ik bij hem was, kon hij me doden. [...] Maar ik was hem nog altijd van nut, als chauffeur. Voor mij was de garantie dat ik in leven kon blijven, mijn telefoon. Omdat dat een manier was voor hem om met mij te communiceren. Die garantie verdween op het moment dat hij mijn telefoon afpakte (CGVS III, p. 15, punt 105-106).” Erop gewezen dat dat geen uitleg is waarom hij u op 26 oktober niet vermoordde, nadat hij uw telefoon, uw enige garantie, afnam, zegt u: “Ik weet het niet. Ik begrijp het ook niet. Want hij had het gekund. Misschien wou hij met mij spelen, mij terroriseren vooraleer mij te doden. Ik ben niet lang genoeg in El Salvador gebleven om het te kunnen uitvinden (CGVS III, p. 15, punt 107).” Pizza uit zich op 8 augustus als bendelid, vraagt gehoorzaamheid van u en linkt daar doodsb bedreigingen aan. Op 14 augustus negeert u zijn eisen een eerste keer en doet hij u niets. Daarna probeert u nog verschillende keren ritten te weigeren, hij bedreigt u maar doet u niets. Op 26 oktober belt hij u verschillende keren, u negeert zijn oproepen. Wanneer hij u die avond op straat aanspreekt neemt hij uw gsm af, bedreigt hij u weer, maar doet hij opnieuw niets. Keer op keer werkt u dit bendelid tegen maar nooit komt u in de problemen.

Dergelijke gelaten reactie van uw belager kan maar weinig overtuigen in het licht van informatie over het gebruik van geweld door bendeleden die iets van hun slachtoffer gedaan willen krijgen. U slaagt er niet in daar een verklaring voor te geven.

Verder valt op dat Pizza u in de beginperiode, die eerste 15 à 20 ritten gewoon betaalt. Hij betaalde zelfs goed (CGVS III, p. 3 en 4, punt 9 en 19). Zelfs op het moment dat hij zich als bendelid uit, betaalt hij nog 200 dollar om zijn schulden voor die week te voldoen (CGVS III, p. 4-5, punt 22). Het was zijn plan om u uit te buiten maar betaalt u eerst nog, nadat hij al te kennen had gegeven een bendelid te zijn, voor die hele voorgaande periode. Gevraagd waarom hij dat zou doen, zegt u: "Ik begrijp dat ook niet goed. Volgens mij wilde hij eerst mijn zwaktes leren kennen. Hij wilde meer te weten komen over mijn leven, waar ik woonde, wie mijn vrouw en dochters waren. Hij wilde informatie over mij inwinnen en daarvoor moest hij vriendelijk zijn tegen mij (CGVS III, p. 7-8, punt 44)." Indien hij informatie uit u wilde krijgen door vriendelijk te doen houdt het geen steek dat hij dit vervolgens doet door u te zeggen dat hij bij een bende hoort en u vervolgens te bedreigen. U verklaart op een ander moment hierover dat u het excuus gebruikte geen geld meer te hebben voor brandstof en hij daarom betaalde (CGVS II, p. 4 en 10, punt 24-25 en 86). Dit blijkt nergens uit uw vrij relaas. Daar heeft u het louter over de achterstallige betaling van de voorgaande ritten (CGVS I, p. 13 en CGVS II, p. 2). Dit verklaart bovendien niet waarom hij u 200 dollar gaf. Er vervolgens op gewezen dat hij u al veel eerder kon bedreigen en gevraagd waarom hij, als bendelid, zo veel geld zou betalen om een chauffeur te hebben, die hij uiteindelijk daarbovenop met dreiging van geweld tot gehoorzaamheid dwingt, antwoordt u naast de kwestie. "Hij vroeg me nooit rechtstreeks informatie. Hij vroeg niet rechtstreek wie mijn vrouw was, maar elke rit stelde hij een vraag. Wie mijn dochters waren, wie mijn vrouw was. Hij heeft echt zijn tijd genomen om mij te onderzoeken. Om te weten te komen wie ik was en om mijn gezin te leren kennen. Als ik boos was geworden, of als hij mij ineens bedreigd had, was het voor mij misschien gemakkelijker geweest om te vluchten. Ik denk dat dit het kan zijn, maar ik weet ook niet hoe zij werken (CGVS III, p. 8, punt 45)." Het houdt weinig steek dat een bendelid u eerst 15 à 20 ritten goed zou betalen en u zelfs 200 dollar geven tijdens de rit waarin hij zich uit als bendelid en u bedreigt, enkel om een chauffeur te hebben. Uw ontwijkende en inconsistente verklaringen die u daarover geeft kunnen niet overtuigen. Later verklaart u hierover dan plots dat u denkt dat hij u misschien wilde rekruteren. Gevraagd waaruit u dat afleidt, zegt u dat er geen andere uitleg mogelijk is waarom hij die moeite zou gedaan hebben. U denkt dat u rekruteren zijn intentie was, maar bent het niet zeker (CGVS III, p. 8-9, punt 51-52). Gevraagd of hij ooit iets in die zin heeft gezegd zegt u: "Nee. Misschien omdat hij de tijd er niet voor had. Misschien was hij van plan om mij dat ooit te zeggen. Maar toen had ik het land al verlaten (CGVS III, p. 9, punt 53)." U slaagt er niet in aannemelijk te maken dat Pizza u wilde rekruteren. U kan daarvoor geen concrete indicaties voorleggen en noemt het zelf een hypothese (CGVS III, p. 14, punt 95). Uw uitleg komt neer op giswerk. Bovendien, hoewel u nu zegt dat er geen andere verklaring hiervoor is, geeft u op geen enkel eerder moment – tijdens een van uw drie persoonlijke onderhouds – aan dat de bende 18 u zou willen rekruteren. Dergelijke inconsistente verklaringen halen de geloofwaardigheid van uw vluchtmotieven verder onderuit.

Verder dient te worden opgemerkt dat u op DVZ, gevraagd naar een overzicht van de feiten die u ertoe hebben aangezet uw land te verlaten, verklaringen aflegt die niet te rijmen vallen met uw verklaringen op het CGVS of daar zelfs helemaal haaks op staan. Zo verklaart u er, over Pizza: "Ik denk dat hij van de bende mara 18 is (DVZ, vragenlijst CGVS, vraag 5)." Op het CGVS vertelt u categoriek dat de man lid is van bende 18 en u een tattoo toonde van het cijfer 18 op zijn onderlip (CGVS, 14 oktober 2020, vanaf hier CGVS I, p. 17, punt 155; CGVS, 7 december 2020, vanaf hier CGVS II, p. 6, punt 39 en CGVS III, p. 4-5, punt 22). Dat u op DVZ enkel verklaarde te denken dat hij lid is van bende 18, is opmerkelijk. Verder verklaart u: "Hij stuurde dreigberichten via whatsapp (DVZ, vragenlijst CGVS, vraag 5)." Tijdens CGVS I en III verklaart u dat hij u geen berichten stuurde, maar u bedreigde in oproepen (CGVS I, p. 14, punt 129 en CGVS III, p. 6, punt 34 en p. 11, punt 71). Ook uw verklaring op DVZ: "We kwamen goed overeen en hadden veel gesprekken over waar we werkten en onze families etc. (DVZ, vragenlijst CGVS, vraag 5)" komt vreemd over. U verklaart op het CGVS meermaals dat u eigenlijk amper iets weet over Pizza. Daarover bevestigd op uw laatste persoonlijk onderhoud kan u enkel aanhalen dat hij ook in Nuevo Lourdes woont (CGVS III, p. 9, punt 54). Alles samengenomen komen uw verklaringen op DVZ (DVZ, vragenlijst CGVS, vraag 5) niet voldoende overeen met uw verklaringen op het CGVS. Dit ondermijnt uw geloofwaardigheid.

Ook uw schoonmoeder (...) legt weinig overtuigende verklaringen af op DVZ (DVZ 19/25731, vragenlijst CGVS, vraag 5). Over uw problemen zegt zij enkel: "Mijn schoonzoon werkt als uber chauffeur en kreeg bedreigingen tegen hem en de familie (DVZ 19/25731, vragenlijst CGVS, vraag 5)." Ze weet, op DVZ, niet wanneer de bedreigingen begonnen. Zij beroept zich zowel op DVZ als op het CGVS op het feit dat

u en uw vrouw haar niet veel vertelden, om haar niet ongerust te maken en haar geen stress te bezorgen. Die uitleg kan niet overtuigen. Zij verzoekt zelf internationale bescherming om de problemen die u gehad hebt (CGVS 19/25731, p. 13, punt 123). Dan wordt van haar verwacht dat zij concreet kan vertellen wat jullie in El Salvador hebben meegemaakt en wat jullie daar te vrezen hebben. Ook op DVZ al. Zij verklaarde daar verder nog: "Ik denk wel dat mijn schoonzoon een klacht heeft ingediend, maar ik ben dit niet zeker (DVZ 19/25731, vragenlijst CGVS, vraag 5)." Gezien zij, volgens haar verklaringen op het CGVS, er zelf bij was toen u klacht ging indienen (CGVS 19/25731, p. 16, punt 163), komt dat totaal niet aannemelijk over.

Ook op het CGVS legt zij vage verklaringen af over de problemen, die bovendien inconsistent zijn met de uwe. De voorstelling die zij tijdens haar vrije relaas maakt van de feiten is weinig concreet en vaag (CGVS 19/25731, p. 11-12, punt 112-119). Zo vertelt zij onder meer niets over het incident van 14 augustus aan uw werk. Zij verklaart louter: "Mijn schoonzoon begon ondertussen ook ritjes te weigeren voor die man. En er waren ook keren dat hij die oproepen niet beantwoordde. Maar die man bleef aandringen en toen waren er altijd enkele ritjes die hij wel uitvoerde voor die man." Vervolgens begint zij over het ontslag van uw partner, dat verschillende weken later pas gebeurde (CGVS 19/25731, p. 12, punt 11, CGVS II, p. 2). Aangaande het laatste incident, wanneer Pizza uw man met de dood bedreigde omdat hij zijn gsm niet opnam, weet ze in haar vrije relaas enkel het volgende te zeggen: "Die man heeft hem toen bestolen van zijn gsm (CGVS 19/25731, p. 12, punt 119)." Dergelijke vage verklaringen tijdens het vrije relaas van uw schoonmoeder ondermijnen verder de geloofwaardigheid van jullie vluchtmoetieven.

Uw vrouw (...) legt eveneens opmerkelijke verklaringen af op DVZ (DVZ, 19/25733B, vragenlijst CGVS, vraag 5). Zij verklaart dat Pizza een vaste klant van u werd in augustus en dat hij na een tijdje vervoer vroeg buiten Uber om, in het zwart dus, rechtstreeks via uw telefoonnummer. Volgens uw verklaringen werd Pizza in juli al een klant en vroeg hij meteen, bij de eerste rit al, om in het zwart te werken (CGVS III, p. 2, punt 3). Dat rijmt alvast niet. Daarnaast valt op dat uw vrouw nergens vermeldde dat Pizza een bendelid is en zich als dusdanig geout heeft naar u toe. Dat gebeurde op 8 augustus, u stelt dat incident doorheen uw interviews voor als een echt kantelpunt, dat uw vrouw er op DVZ niets over zegt, is vreemd. Op 14 augustus beslist u dat u geen ritten meer wilde uitvoeren voor Pizza. Toen u al wist dat hij een bendelid was en u al enkele dagen gratis ritten uitvoerde (CGVS III, p. 4-6, punt 22-30). De versie die uw vrouw op DVZ uiteendoet, komt niet met uw verklaringen overeen. Zij stelt het als volgt voor: Pizza wordt in augustus een vaste klant, na een tijdje wil hij de ritten in het zwart laten uitvoeren, hij wilde u als privéchauffeur, na een week à tien dagen weigerde u hem nog te vervoeren en zocht u excuses omdat u begon door te hebben dat Pizza bezig was met clandestiene activiteiten. Dat gebeurde rond 10 augustus 2019 (DVZ, 19/25733B, vragenlijst CGVS, vraag 5). Net als voor u en voor uw schoonmoeder het geval was, ondermijnen de verklaringen van uw vrouw op DVZ jullie geloofwaardigheid.

Op het CGVS krijgt uw partner de kans om vrij te vertellen over jullie asielmotieven. Tijdens dat vrij relaas (CGVS 19/25733B, p. 8-11, punt 70-81) legt zij weinig gestructureerde en weinige concrete verklaringen af over de problemen die u met het bendelid Pizza had. Sommige van haar verklaringen staan haaks op de uwe. Zo verklaart zij dat u sinds juni al ritten deed voor Pizza. Volgens u was jullie eerste contact in juli. Uw partner vertelt niet concreet over jullie eerste ontmoeting. Zij vertelt ook niet concreet over 8 augustus, op die dag uitte Pizza zich volgens u als bendelid. U stelt het als een zeer belangrijk moment voor in uw verhaal. Zij vertelt hier louter het volgende over: "Hij gaf mij die details en vertelde dat er intimidaties ontstaan waren. En dat hij hem ook onder druk zette om die ritjes gratis te doen. Om het zo te stellen. Hij heeft opgebiecht dat hij een bendelid was. Die persoon woonde in de kolonie" (CGVS 19/25733B, p. 8, punt 71). Uw partner zegt tijdens haar vrije relaas ook niets over het incident van 14 augustus op de parking van uw werk (CGVS 19/25733B, p. 8 en 9). Dat u haar niet alles op het moment zelf vertelde, om haar niet ongerust te maken kan in deze geen overtuigende verklaring zijn. Zij dient hier een verzoek om internationale bescherming in, om dezelfde motieven als de uwe. Dan wordt van haar verwacht dat zij weet welke problemen jullie precies hadden en waarom jullie gevlucht zijn.

De documenten die u neerlegt doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Uw paspoort en identiteitskaart kunnen enkel uw identiteit staven, maar die wordt niet betwist. Het attest van uw werkgever kan staven dat u voor Soft Investments werkte, ook dat wordt niet betwist. De aangifte die u daar indiende en hier neerlegt, kan louter op zich uw ongeloofwaardige relaas niet herstellen. Immers vermogen documenten enkel een geloofwaardig relaas te ondersteunen. Bovendien zijn dergelijke aangiften volledig gebaseerd op uw eigen verklaringen waardoor de bewijswaarde beperkt is. Uit uw

documentatie over uw werk als Uberchauffeur kan niets afgeleid worden met betrekking tot uw problemen met Pizza. Met de waterfactuur wil u aantonen dat uw vrouw mede-eigenaar was van het huis waarin uw schoonmoeder woonde. Dat is niet relevant voor uw asielmotieven. Het kaartje van Colon en de krantenartikelen die u neerlegt hebben geen betrekking op uw persoonlijk verhaal.

Gezien het geheel van de bovenstaande vaststellingen heeft u niet aannemelijk gemaakt El Salvador te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of omdat u een reëel risico zou lopen te worden geconfronteerd met de doodstraf of executie, of met foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Bijgevolg moet u zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden geweigerd.”.

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

De Raad stelt vast dat verzoekers in voorliggend verzoekschrift geen enkele ernstige poging ondernemen om voormelde motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat geen geloof kan worden gehecht aan hun relaas en de redenen waarom zij hun land van herkomst zouden hebben verlaten, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoekers toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter geheel in gebreke blijven. Zonder in detail in te gaan op de motieven van de bestreden beslissingen, dient de Raad na lezing van het verzoekschrift immers vast te stellen dat verzoekers niet aantonen dat de motivering in de bestreden beslissingen, waarin hun verklaringen ongeloofwaardig worden geacht, onredelijk of ontoereikend zou zijn. Verzoekers komen in wezen immers niet verder dan het louter volharden in en herhalen van hun eerder afgelegde verklaringen, en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal, hetgeen echter bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee zij dan ook niet vermogen voormelde motieven van de bestreden beslissingen te ontkrachten.

Waar verzoeker aanhaalt zich een enkele keer te hebben vergist en samenvat dat hij in februari 2018 begon te werken, de heer “Pissa” ontmoette in juli 2019 en in augustus 2019 voor een eerste keer afgeperst werd, plaatst hij de gedane vaststellingen niet in een ander daglicht.

Op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde verzoeker immers tussen juni 2019 en augustus 2019 als Uberchauffeur te hebben gewerkt (Verklaring DVZ, p. 7, vraag 12) en niet zoals hij thans in het verzoekschrift tracht te laten uitschijnen dat hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken gesproken heeft over “zijn begin als chauffeur voor Mr. Pissa”. Overigens bevestigt hij dit ook expliciet op de Dienst Vreemdelingenzaken “Ik ben uber chauffeur. Ik was nog maar een week aan het werk. Het was ergens begin juli 2019” (Vragenlijst, vraag 5). Tijdens het eerste persoonlijk onderhoud (hierna: CGVS I) verklaart verzoeker, op twee verschillende momenten tijdens dit persoonlijk onderhoud, telkens dat hij in februari 2018 – meer dan een jaar eerder – begon als Uberchauffeur (CGVS I, p. 11, punt 112 en p. 16, punt 137). Tijdens het derde persoonlijk onderhoud (hierna: CGVS III) werd hem gevraagd hoe lang hij, op het moment dat hij “Pizza” leerde kennen, al Uberchauffeur was, waarop verzoeker antwoordde “Sinds februari. [...] Dus februari, tot en met juli, vijf maanden” (CGVS III, p. 3, punt 10).

Gezien de eerste rit voor “Pissa” plaatsvond in juli 2019 volgens zijn verklaringen tijdens het tweede onderhoud (hierna: CGVS II) (CGVS II, p. 4, punt 24), en al de interacties en problemen met hem zich in 2019 afspeelden, moet hier afgeleid worden dat verzoeker februari 2019 bedoelt, in tegenstelling tot 2018 zoals verzoeker tot twee keer toe vermeldde op andere momenten. Verzoeker legt aldus, op drie verschillende momenten, drie verschillende verklaringen af over wanneer hij met zijn werk als Uberchauffeur begon. Bijgevolg legt verzoeker hierdoor ook verschillende verklaringen af over, hoelang nadat hij begon te werken als chauffeur, hij door “Pissa” benaderd werd, namelijk een week tegenover vijf maanden. Van iemand die verklaart een nood aan internationale bescherming te hebben en dit baseert op zijn werkzaamheden als chauffeur, kan wel degelijk worden verwacht dat verzoeker over het begin van zijn tewerkstelling en over de situering van de ontmoeting in de tijd waardoor zijn concrete problemen zijn begonnen eenduidige en coherente verklaringen kan afleggen. Het enkele argument dat hij in alle andere verhoren wel gaat aanduiden dat hij in februari 2018 is begonnen, kan gelet op wat voorafgaat dan ook niet volstaan om de gedane vaststellingen in een ander daglicht te plaatsen.

Wat betreft het ongeloofwaardig karakter van zijn verklaring tijdens de ritten heel wat persoonlijke informatie met “Pissa” te hebben gedeeld, stelt de Raad vast dat verzoeker in het verzoekschrift er niet in slaagt deze ongeloofwaardigheid te verschonen of te verklaren. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen acht de Raad het niet aannemelijk dat verzoeker, gelet

op de algemene informatie over de situatie van chauffeurs en de verklaringen die hij zelf aflegt over het gevaar van zijn werk, dermate persoonlijke informatie zou delen met een klant en hieromtrent geen enkele voorzichtigheid aan de dag legde. Waar verzoeker het in het verzoekschrift niet verbazend vindt dat hij over koetjes en kalfjes spreekt en probeert banden te scheppen met zijn klant om getrouwheid te scheppen, kan hij niet geheel worden gevolgd. De informatie die verzoeker met zijn klant deelde was persoonlijke informatie in die mate dat deze klant wist dat verzoeker twee dochters had, de naam kende van een van hen, wist waar zij naar school gingen, wist dat verzoeker een vrouw had en waar zij werkte, wist dat zij allemaal in Nuevo Lourdes woonden en waar verzoeker werkte. Het hoeft geen betoog dat het niet om koetjes en kalfjes gaat, maar over zeer persoonlijk informatie, waarvan het in het licht van de algemene informatie over de situatie van chauffeurs in El Salvador, niet aannemelijk is dat verzoeker dit zomaar deelde met een onbekende man. De argumenten dat hij niet wist dat deze man tot een bende behoorde en de talrijke ritten die hij uitvoerde met deze man, verklaren dit niet te meer verzoeker er ook niet in slaagt uit te leggen waarom hij zoveel persoonlijke informatie gedeeld heeft met deze man, en hierover niet alleen tegenstrijdige, maar ook geenszins doorleefde verklaringen aflegt.

De stelling dat het niet aan hem kan verweten worden dat hij niet over veel inlichtingen van zijn klant beschikte omdat deze zwijgzaam wenste te blijven, pleit niet meteen in het voordeel van verzoeker. Van verzoeker kon immers in dergelijke omstandigheden worden verwacht dat hij, met een zwijgzame klant waarvan hij de echte naam en adres niet eens kende en die hem allerlei persoonlijk informatie vroeg, enige voorzichtigheid aan de dag legde te meer gelet op objectieve informatie over het gevaar van dit werk en verzoekers eigen verklaringen over het gevaar voor chauffeurs in El Salvador.

Waar verzoekende partijen voorts de verwerende partij een gebrek aan onpartijdigheid verwijten door waardeoordelen te uiten en dit onder andere over *“de houding van de taxichauffeur die met zijn regelmatige klanten discussieert”* weerleggen zij voormelde pertinente vaststellingen niet. Verzoekers brengen geen concrete gegevens aan waaruit blijkt dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bevooroordeeld zou zijn geweest of dat hun verzoek om internationale bescherming niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissingen kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen onpartijdig en hebben deze geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van de kandidaat-vluchteling. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit.

Wat betreft de vaststelling dat het niet aannemelijk is dat verzoeker - na de bedreiging dat hij of iemand van zijn gezin zou vermoord worden uit angst instemde om steeds beschikbaar te zijn en gratis ritten uit te voeren om vervolgens slechts zes dagen na de bedreigingen - beslist om te stoppen met de gratis ritten, herhaalt verzoeker slechts de eerder afgelegde verklaringen. Ook de Raad acht verzoekers handelen geenszins aannemelijk in het licht van de door verzoeker geschetste context te meer verzoeker geen enkele valabele verklaring kan geven voor het feit dat hij besliste de telefoon niet meer op te nemen. Het bendelid legt op 8 augustus verschillende voorwaarden en eisen op, gekoppeld aan doodsb bedreigingen aan het adres van verzoeker en zijn gezin. Dat verzoeker dan zes dagen later denkt dat hij zonder gevolgen tegen die eisen in kon gaan, is geheel niet aannemelijk.

Verzoeker is ook van mening dat hij zich niet verschillende keren heeft verzet tegen het bendelid, maar hiermee gaat hij voorbij aan voormelde vaststellingen, waaruit zijn verzet initieel bleek, maar ook aan het gegeven dat hij daarna enkele keren opnieuw weigerde de ritten uit te voeren (maar onder bedreiging ze dan toch uitvoerde) en ook aan het feit dat hij de verschillende telefonische oproepen op 26 oktober opnieuw negeert. Niettegenstaande hieruit blijkt dat verzoeker zich wel degelijk heeft verzet tegen de druk van zijn belager, acht de Raad het niet aannemelijk dat verzoeker niet te maken krijgt met enige vorm van fysiek geweld, en dit terwijl hij eerder bedreigingen had ontvangen dat verzoeker en zijn gezin zouden worden vermoord indien verzoeker niet op de eisen inging. De argumentatie dat hij op 26 oktober niet werd gedood omdat hij al vele maanden voor hem werkte - zelfs indien hij weigerde -, zijn ontslag heeft gegeven op zijn werk om voor het bendelid te kunnen werken en heeft uitgelegd *“dat hij niet kon stoppen omdat hij veel bezig was en voorlopig over geen wagen meer beschikte”*, kan niet volstaan ter verklaring of verschoning voor het gegeven dat zijn belager nooit enige vorm van geweld heeft gebruikt ondanks de herhaaldelijke bedreigingen en dit eens te meer in het licht van de algemene informatie omtrent het gebruik van geweld door bendeleden.

Voorts kan de Raad evenmin geloof hechten aan het gegeven dat voormeld bendelid verzoeker in de beginperiode de eerste 15 à 20 ritten gewoon betaalt (CGVS III, p. 3 en 4, punt 9 en 19) en zelfs op het moment dat hij zich als bendelid uit, nog 200 dollar betaalt om zijn schulden voor die week te voldoen (CGVS III, p. 4-5, punt 22), terwijl het zijn plan was om verzoeker uit te buiten.

Zoals afdoende blijkt uit de bestreden beslissing slaagde verzoeker er niet in hiervoor een valabele verklaring te geven. Waar hij nu stelt dat hij verzoeker zijn vertrouwen had gewonnen om inlichtingen over hem te krijgen waardoor hij hem daarna onder druk kon zetten, verklaart of verschoont verzoeker nog steeds niet waarom een bendelid hem eerst 15 à 20 ritten goed zou betalen en zelfs 200 dollar geven tijdens de rit waarin hij zich uit als bendelid en verzoeker bedreigt. Waar verzoeker verwijst naar de verklaring dat ze hem misschien wilden rekruteren, gaat hij voorbij aan de vaststellingen van de bestreden beslissing waaruit blijkt dat dit evenmin als een valabel antwoord kan dienen.

Verzoeker biedt in het verzoekschrift ook geen enkele verklaring voor de vaststelling dat een aantal van zijn verklaringen over de feiten die hem ertoe hebben aangezet het land te verlaten niet in overeenstemming zijn met zijn verklaringen desbetreffend op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoekende partijen doen geen poging om deze te weerleggen.

De Raad wijst er in dit verband nog op dat van de verzoekende partijen kan worden verwacht dat zij consistente verklaringen afleggen over de problemen die tot hun vlucht uit hun land van herkomst hebben geleid, zelfs als zij zelf niet aanwezig waren bij de feiten die zich zouden hebben afgespeeld. Zij zijn immers samen vertrokken uit hun land van herkomst en hebben gelijktijdig met verzoeker een verzoek om internationale bescherming ingediend dat gebaseerd is op dezelfde problemen en vluchtmotieven. Ten overvloede wijst de Raad er nog op dat de bestreden beslissingen moeten worden gelezen als een geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen en dat de bestreden beslissingen allerminst louter gebaseerd zijn op de tegenstrijdige en inconsistente verklaringen die eerste en tweede verzoekster aflegden. Het is het geheel van de in de bestreden beslissingen opgesomde motieven dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten tot de weigering van de vluchtelingenstatus aan verzoekende partijen. Waar verzoekende partijen nog betogen dat er een gebrek aan communicatie tussen partijen bestaat (vaak om elkaar te beschermen), beperken zij zich tot een loutere bewering die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs. Zij duiden niet – en de Raad ziet niet in – waarom eerste verzoekende partij, eens in België toegekomen, eerste en tweede verzoekende partij niet de juiste toedracht zou hebben verteld over de feiten die tot hun vertrek uit El Salvador hebben geleid.

De algemene informatie die verzoekende partijen bij hun verzoekschrift voegen over het algemeen geweld in El Salvador volstaat niet om aan te tonen dat zij in hun land van herkomst werkelijk worden bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekende partijen blijven wat dit betreft in gebreke.

Door in hun verzoekschrift te verwijzen naar passages uit verschillende rapporten waaruit zou blijken dat taxibedrijven en taxichauffeurs een ernstig risico lopen om bedreigd en afgeperst te worden, doen verzoekende partijen aan de voorgaande concrete motieven van de bestreden beslissingen geen afbreuk. Een loutere verwijzing naar het profiel van verzoeker als taxichauffeur volstaat niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging moet *in concreto* worden aangetoond. Uit de aangehaalde informatie blijkt immers niet dat er in El Salvador sprake is van groepsvervolging waarbij alle taxichauffeurs het slachtoffer worden van bedreigingen of afpersing. Door louter hieruit te citeren, zonder deze informatie op hun persoonlijke situatie te betrekken, blijven verzoekende partijen daartoe in gebreke.

Waar verzoekende partijen nog wijzen op de documenten die zij hebben neergelegd, stelt de Raad vast dat verzoekende partijen de motieven die betrekking hebben op de neergelegde documenten niet weerlegt. Deze zijn pertinent en worden door de Raad gehandhaafd.

Het betoog van verzoekende partijen is niet dienstig om de hierboven aangehaalde gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissingen, die draagkrachtig zijn, steun vinden in de administratieve dossiers en betrekking hebben op de kern van hun vluchtrelaas, te weerleggen of te ontkrachten. Het geheel van deze motieven blijft dan ook onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Nu verzoekende partijen in gebreke blijven de door hen voorgehouden problemen met bendeleden in El Salvador aannemelijk te maken, is hun betoog dat zij uit hoofde van die problemen deel uitmaken van een sociale groep in de zin van artikel 48/3, § 4, d), van de Vreemdelingenwet of dat deze problemen zijn gestoeld op hun (toegeschreven) politieke opvattingen niet dienstig. Waar verzoekende partijen nog argumenteren dat zij in El Salvador duidelijk niet over een bescherming van de Salvadoraanse autoriteiten zullen genieten, wijst de Raad er op dat vermits geen geloof kan worden gehecht aan de

door hen voorgehouden problemen, een onderzoek naar de al dan niet voorhanden zijnde beschermingsmogelijkheden in hun land van herkomst irrelevant is.

Waar verzoekende partijen verwijzen naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad er op dat hierin wordt gesteld dat er een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is indien de asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade. Gelet op bovenstaande vaststellingen is er *in casu* echter geenszins sprake van een eerdere vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. De verwijzing van verzoekende partijen ter zake is dan ook niet dienstig.

Voor zover verzoekende partijen nog aanstippen dat zij, gelet op de motieven van de bestreden beslissingen over terugkeerders uit het buitenland, in geval van terugkeer naar El Salvador des te meer geïmagineerd zullen worden om een *renta* te betalen, wijst de Raad erop dat op basis van de hem ter beschikking gestelde landeninformatie, niet kan worden aangenomen dat elke Salvadoraan die terugkeert louter omwille van deze terugkeer een reëel risico loopt op vervolging dan wel op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet. De terugkeer naar El Salvador blijkt immers een complex gegeven dat door vele factoren wordt beïnvloed waaronder uiteraard het profiel van de verzoeker om internationale bescherming zelf, de achterliggende redenen van zijn vertrek, de duur van het verblijf in het buitenland en het land waar hij verbleven heeft. Er moet een onderscheid worden gemaakt tussen terugkeerders die reeds problemen kenden voor hun vertrek uit El Salvador en de andere terugkeerders. Voorts is onder meer ook duidelijk dat een verblijf in landen waar de Salvadoraanse bendes actief zijn (de Verenigde Staten, naburige landen, ...) en de eventuele rol van de terugkeerder bij deze bendes in het buitenland – of in El Salvador zelf voor het vertrek – belangrijk is bij het beoordelen van het risico in geval van terugkeer. Een individuele beoordeling blijft dan ook noodzakelijk.

Zoals hierboven uiteengezet, tonen verzoekende partijen niet aan dat zij naar aanleiding van de door hen aangehaalde incidenten een gegronde vrees voor vervolging hebben bij terugkeer naar El Salvador. Zij maken dan ook niet aannemelijk dat zij in geval van terugkeer om deze redenen ernstige problemen zullen ondervinden. Verzoekende partijen laten na *in concreto* aan te duiden of toe te lichten waarom zij persoonlijk zouden worden blootgesteld aan de in de beschikbare informatie beschreven risico's. Het verblijf van verzoekende partijen in België voor de duur van hun asielprocedure resulteert als dusdanig ook niet in bijzondere kenmerken waardoor zij identificeerbaar zouden zijn als personen die in het buitenland hebben verbleven. Overigens hebben verzoekende partijen, zoals in de bestreden beslissingen terecht wordt opgemerkt en door verzoekende partijen niet wordt betwist, in de loop van de administratieve procedure op geen enkel ogenblik gewag gemaakt van het bestaan van een dergelijke vrees of een dergelijk risico.

De Raad betwist verder niet dat verzoekende partijen bij terugkeer te maken kunnen krijgen met beroving, afpersing of bedreigingen, maar wijst erop dat dit een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen worden geconfronteerd, ongeacht hun migratieverleden. Dit risico op beroving, afpersing of bedreigingen verschilt niet van het risico waar ook andere Salvadoranen, met of zonder migratieverleden, in het algemeen aan worden blootgesteld. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met beroving, afpersing of bedreigingen bij een terugkeer volstaat niet om een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet aan te tonen. Bovendien bereikt een wijdverspreide praktijk van beroving, afpersing of bedreiging als dusdanig niet het vereiste minimumniveau van ernst om als foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet te kunnen worden aangemerkt, laat staan als een daad van vervolging in de zin van artikel 48/3, § 2, van de Vreemdelingenwet.

Het geheel van de individuele omstandigheden van verzoekende partijen in acht genomen en cumulatief beoordeeld en afgewogen in het licht van de situatie in El Salvador, besluit de Raad dat verzoekende partijen nalaten concreet aannemelijk te maken dat zij ernstige problemen riskeren bij terugkeer naar El Salvador omwille van het feit dat zij in het buitenland hebben verbleven en moeten terugkeren naar hun land van herkomst.

2.5. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekende partijen geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.6. In zoverre verzoekende partijen zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet beroepen op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd werd dat aan de door hen aangevoerde vervolgingsfeiten geen geloof wordt gehecht en dat hun profiel als terugkeerders uit het buitenland en het profiel van verzoeker als taxichauffeur op zich niet volstaan om een persoonlijke vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoekende partijen geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantonen waaruit blijkt dat zij een reëel risico lopen op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek worden gevisieerd. Verzoekende partijen maken geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in El Salvador zouden hebben gekend.

2.7. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

Gelet op het geheel van de landeninformatie die door beide partijen ter beschikking werd gesteld, wordt niet betwist dat het bende-gerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is. De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en van confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is. Zo stelt UNHCR dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* (zie: *“Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador”* van UNHCR van maart 2016, p. 44-45). Dit wordt beaamd in het rapport *“An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador”* van september 2018, opgesteld door het Refugee Law Initiative van de universiteit van Londen, waarin het geweld door de bendes als *“highly targeted and individualized”* wordt gekenmerkt. Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert aldus duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel. Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt dan ook voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechtigde executies en buitenproportioneel geweld.

Nergens uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden gevisieerd, noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

De Raad stelt vast dat, ondanks de schade die omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador aldus doelgericht en niet willekeurig van aard is. Dat het bendege geweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in interne ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt, moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan verzoekende partijen is om een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te concretiseren. Uit wat hierboven werd besproken,

blijkt dat *in casu* geen gegronde vrees voor vervolging, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet aannemelijk werd gemaakt.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

2.8. Verzoekende partijen tonen gelet op het voormelde niet aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.9. Waar verzoekende partijen in volkomen subsidiaire orde vragen om de bestreden beslissingen te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissingen van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, tonen verzoekende partijen echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien december tweeduizend eenentwintig door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF